ΚΑΛΛΙΜΆΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΊΟΥ ὝΜΝΟΙ, ΜΕΤᾺ ΤΩ͂Ν ΣΧΟΛΊΩΝ.

CALLIMACHI CYRENAEI HYMNI, CVM SCHOLIIS.

PARISIIS,
Apud V*a*ſ*co*ſ*anum,uia* Iacob*æa ad in*ſ*igne* Fontis.
M. D. XLIV

Βίος Καλλιμάχου. ἐκ τῶν τοῦ Σουίδα.

Καλλίμαχος, υἱὸς βάττου καὶ μεσάτμας, κυρηναῖος, γραμματικός, μαθητὴς ἑρμοκράτους τοῦ ἰασέως γραμματικοῦ. γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν εὐφράτου τοῦ συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν, ὁ νέος καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ω. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῇ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν ἐλευσῖνι κωμυδρίῳ τῆς ἀλεξανδρείας, καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ εὐεργέτου κληθέντος πτολεμαίου. ὀλυμπίας δὲ ἦν ρκζ. ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ εὐεργέτης πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα. ἰοῦς ἄφιξις. σεμέλη. ἄργους οἰκισμοί. ἀρκαδία. γλαῦκος. ἐλπίδες. σατυρικὰ δράματα. τραγῳδίαι. κωμῳδίαι. μέλη. ἶβις. ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν εἴς τινα ἶβιν γενόμενον ἐχθρὸν τοῦ καλλιμάχου. ἦν δὲ οὗτος ἀπολλώνιος, ὁ γράψας τὰ ἀργοναυτικά. μουσεῖον. πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων. καὶ ὧν συνέγραψεν ἐν βιβλίοις κ καὶ ρ πίναξ, καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων. πίναξ τῶν δημοκρείτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων. μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις. κτίσεις νήσων καὶ πόλεων, καὶ μετονομασίαι. περὶ τῶν ἐν εὐρώπῃ ποταμῶν. καὶ περὶ τῶν ἐν πελοποννήσῳ καὶ ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων. περὶ μετονομασίας ἰχθύων. περὶ ἀνέμων, περὶ ὀρνέων, περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν. θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΥΜΝΟΙ.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

ΖΗΝΟΣ ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῇσιν ἀείδειν
Λώϊον, ἢ θεὸν αὐτὸν ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα,
Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικασπόλον οὐρανίδῃσι;
Πῶς καί νιν, δικταῖον ἀείσομεν, ἠὲ λυκαῖον;
Ἐν δοιῇ μάλα θυμός, ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον.
Ζεῦ, σὲ μὲν ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσί φασι γενέσθαι.
Ζεῦ, σὲ δ' ἐν ἀρκαδίῃ. πότεροι πάτερ ἐψεύσαντο;
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται. καὶ γὰρ τάφον ὦ ἄνα σεῖο
Κρῆτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες. ἐσσὶ γὰρ αἰεί.
Ἐν δέ σε παῤῥασίῃ ῥείη τέκεν ἧχι μάλιστα
Ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ὅθεν ὁ χῶρος
Ἱερός· οὐδέ τι μιν κεχρημένον εἰλειθυίης
Ἑρπετὸν, οὐδὲ γυνὴ ἐπιμίσγεται. ἀλλά ἑ ῥείης
Ὠγύγιον καλέουσι λεχώϊον ἀπιδανῆες.
Ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,
Αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο
Λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι.
Λάδων ἀλλ' οὔπω μέγας ἔρρεεν, οὐδ' ἐρύμανθος
Λευκότατος ποταμῶν. ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
Ἀρκαδίη. μέλλεν δὲ μάλ' εὔυδρος καλέεσθαι
Αὖτις, ἐπεὶ τημόσδε ῥέη ὅτ' ἐλύσατο μίτρην,
Ἦ πολλὰς ἐφύπερθε σαωνίδας ὑγρὸς ἰάων
Ἤειρεν, πολλὰς δὲ μέλας ὤκχησεν ἁμάξας.
Πολλὰ δὲ καρίωνος ἄνω διεροῦ περ ἐόντος
Ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα. νίσετο δ' ἀνὴρ

Πεζὸς ὑπὲρ κράθιν τε πολύστειόν τε μετώπην,
Διψαλέος. τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.
Καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια ῥείη·
Γαῖα φίλη, τέκε καὶ σύ. τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί.
Εἶπε, καὶ ἀντανύσασα θεὰ μέγαν ὑψόθι πῆχυν,
Πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ. τὸ δέ οἱ δίχα πουλὺ διέστη.
Ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα· τόθι χρόα φαιδρύνασα
ὦνα τεὸν, σπείρωσε. νέδῃ δέ σε δῶκε κομίσαι
Κευθμὸν ἔσω κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο,
Πρεσβυτάτῃ νυμφέων, αἵ μιν τότε μαιώσαντο,
Πρωτίστῃ γενεῇ μετά τε στύγα φιλύρην τε.
Οὐδ' ἁλίην ἀπέτισε θεὴ χάριν. ἀλλὰ τὸ χεῦμα
Κεῖνο νέδην ὀνόμηνε. τὸ μέν ποθι πουλὺ κατ' αὐτὸ
Καυκώνων πτολίεθρον, ὃ λέπρειον πεφάτισται,
Συμφέρεται νηρῆϊ· παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ
Υἱωνοὶ πίνουσι λυκαονίης ἄρκτοιο.
Εὖτε θενὰς ἀπέλειπεν ἐπὶ κνωσσοῖο φέρουσα
Ζεῦ πάτερ ἡ νύμφη σε, θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι κνωσσοῦ,
Τουτάκι τοι πέσε δαῖμον ἀπ' ὀμφαλός. ἔνθεν ἐκεῖνο
Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι κύδωνες.
Ζεῦ, σὲ δὲ κυρβάντων ἑτάραι προσεπηχύναντο,
Δικταῖαι μελίαι. σὲ δὲ κοίμισεν ἀδρήστεια
Λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ. σὺ δ' ἐθήσαο πίονα μαζὸν
Αἰγὸς ἀμαλθείης. ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως.
Γέντο γὰρ ἐξαπιναῖα πανακρίδος ἔργα μελίσσης
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσι, τά, τε κλείουσι πάνακρα.
Οὖλα δὲ κουρῆτές σε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο
Τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα κρόνος οὔασιν ἠχὼ
Ἀσπίδος εἰσαΐοι, καὶ μή σεο κουρίζοντος.

Καλὰ

Καλὰ μὲν ἠέξευ. καλὰ δ' ἔτραφες οὐράνιε ζεῦ.
Ὀξὺ δ' ἀιήβησας. ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἴουλοι.
Ἀλλ' ἔτι παιδνὸς ἐὼν, ἐφράσσαο πάντα τέλεια.
Τῷ τοι καὶ γνωτοὶ προτερηγενέες περ ἐόντες
Οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον.
Δηναιοὶ δ' οὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί.
Φαῖτο πάλον κρονίδῃσι διάτριχα δώματα νεῖμαι.
Τίς δέ κ' ἐπ' οὐλύμπῳ τε καὶ ἄϊδι κλῆρον ἐρύσσαι,
Ὃς μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε
Πήλασθαι. τὰ δὲ, τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχουσι.
Ψευδοίμην ἀΐοντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν.
Οὔ σε θεῶν ἐσσῆνα πάλοι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
Σή τε βίη, τό, τε κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἵσαο δίφρου.
Θήκαο δ' οἰωνὸν μέγ' ὑπείροχον ἀγγελιώτην
Σῶν τεράων. ἅ, τ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
Εἵλεο δ' αἰζηῶν ὅ,τι φέρτατον. οὐ σύ γε νηῶν
Ἐμπεράμους, οὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, οὐ μὲν ἀοιδόν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὖθι παρῆκας,
Ἄλλα μέλειν ἑτέροισι. σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους
Αὐτοὺς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
Ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα. τί δ' οὐ κρατέοντος ὑπ' ἰσχύν;
Αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν ἡφαίστοιο,
Τευχηστὰς δ' ἄρηος, ἐπακτῆρας δὲ χιτώνης
Ἀρτέμιδος, φοίβου δὲ λύρης εὖ εἰδότας οἴμους.
Ἐκ δὲ διὸς βασιλῆες, ἐπεὶ διὸς οὐδὲν ἀνάκτων
Θειότερον, τῷ καί σφι τεὴν ἐκρίναο τάξιν.
Δῶκας δὲ πτολίεθρα φυλασσέμεν, ἵζεο δ' αὐτὸς
Ἄκρῃς ἐν πολίεσσιν ἐπόψιος, οἵ τε δίκῃσι
Λαὸν ὑποσκολιῇς, οἵ τ' ἔμπαλιν ἰθύνουσιν.

Ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλες σφίσιν, ἐν δ' ἅλις ὄλβον,
Πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ' ἶσον. ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
Ἡμετέρῳ μεδέοντι, περὶ πρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
Ἑσπέριος κεῖνός γε τελεῖ, τά κεν ἦρι νοήσῃ,
Ἑσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' εὖτε νοήσῃ.
Οἱ δὲ, τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ ἑνί, τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν
Αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασας δὲ μενοινήν.
Χαῖρε μέγα κρονίδη, πανυπέρτατε, δῶτορ ἐάων,
Δῶτορ ἀπημονίης. τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν ἀείδοι;
Οὐ γένετ', οὐκ ἔσται. τίς κεν διὸς ἔργματ' ἀείσει;
Χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αὖθι, δίδου δ' ἀρετήν τ' ἄφενός τε.
Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν,
Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο. δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΥΜΝΩΝ.

ΕἸΣ ΤῸΝ ΔΙΌΣ.

ΖΗΝῸΣ ἔοι.) Πότερον ζηνὸς σπονδῇσιν, ἢ ζηνὸς τί λώϊον ἀείδειν. Πηλογόνων.) Τῶν γιγάντων, παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γενέσθαι, τουτέστι τῆς γῆς. Δικταῖον.) Κρῆτα. δίκτη γὰρ ὄρος κρήτης. Λυκαῖον.) Ἀρκάδα. λύκαιον ἀρκαδίας ὄρος. Ἀμφήριστον.) Ἀμφίλογον. Ἰδαίοισιν.) Ἴδη ὄρος κρήτης, καὶ τροίας. νῦν δὲ τὸ κρήτης φησί. Πότεροι.) Ἐν ἤθει ἀναγνωστέον τὸ πότεροι. Κρῆτες ἀεί.) Παροιμία ἐστὶ τὸ κρητίζειν ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι, ἀπὸ ἰδομενέως τοῦ κρητὸς ῥηθεῖσα. ὃς λαχὼν μερίσαι τοῖς ἕλλησι τὰ λάφυρα τοῦ ἰλίου, τὰ κρείττω ἑαυτῷ περιεποιήσατο. Τάφον.) Ἐν κρήτῃ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ μίνωος ἐπεγέγραπτο, μίνωος τοῦ διὸς τάφος. τῷ χρόνῳ δὲ τὸ τοῦ μίνωος ἀπηλείφθη, ὥστε περιλειφθῆναι διὸς τάφος.

τάφος. ἐκ τούτου οὖν ἔχειν λέγουσι κρῆτες τὸν τάφον τοῦ διός. ἢ ὅτι κορύβαντες λαβόντες αὐτὸν ἐπὶ τῷ κρύψαι διὰ τὸν κρόνον, προσεποιήσαντο τάφον αὐτῷ. Παῤῥασίη.) Ὄρος ἀρκαδίας τὸ παῤῥάσιον, ἀπὸ παῤῥάσου τοῦ λυκάονος. Ἑρπετόν.) Οὔτε ἑρπετὸν, οὔτε γυνὴ χρήζουσα τοῦ τεκεῖν ἐπιμίσγεται. ἢ οὕτως, οὐ χρήζει εἰληθυίας, τουτέστι γεννήσεως, ὅτι πᾶν ζῶον εἰσιὸν ἐκεῖ μεμολυσμένον, ἄγονον ἐγίγνετο. καὶ σκιὰν τὸ σῶμα αὐτοῦ οὐκέτι ἐποίει. Ἀπιδανῆες.) Οἱ ἀρχαῖοι ἀρκάδες. Λύματα.) Καθάρματα. τὸ δὲ χυτλώσαιτο, ἀντὶ τοῦ ἀπολούσαιτο. Ἐρύμανθος δὲ ποταμὸς ἀρκαδίας. Ὅτ' ἐλύσατο.) Ὕστερον μετὰ τὸ τεκεῖν τὴν ῥέαν.

Σαρωνίδας.) Δρῦς, παρὰ τὸ σκληρότατα καὶ συνεστραμμένον τὸν φλοιὸν ἔχειν. Τὸ δὲ ἤειρον, καὶ ὤχησαν, ἀντὶ τοῦ ἐβάστασε. Καείωνος.) Λείπει ἡ ὑπό. πολλὸν δ' ὑπὸ τοῦ καείωνος ἑρπετὰ τοὺς φωλαίους ἐπείησαν. Κινώπετα.) Τὰ θηρία. οἱονεὶ κινώπεδα. παρὰ τὸ ἐν τῷ ἐδάφει κινεῖσθαι. τὸ δὲ νίσετο, ἀντὶ τοῦ ἤρχετο, ἐπορεύετο. Κράθιν.) Κρᾶθις ποταμὸς ἀρκαδίας. Πολύστειον δὲ τὸν πολύψηφον, καὶ πολυπάτητον. Μετώπην.) Ποταμὸς ἀρκαδίας. Τόθι χρῶτα.) Τὸν σὸν χρῶτα ὦ ἄνα, σπείρωσε φαιδρύνασα. Νέδη.) Ὄνομα νύμφης ὠκεανίνης θρεψαμένης τὸν δία. Φιλύρην τε.) Μήτηρ χείρωνος τοῦ κενταύρου. Μαιώσαντο.) Ἔθρεψαν. Καυκώνων.) Ὄρος ἀρκάδων ὁ καύκων. Λέπρειον δὲ, ἀπὸ λεπρέα τοῦ ποσειδῶνος, ὃς προσκαλεσάμενος εἰς ἀδηφαγίαν ἡρακλέα, καὶ ὑπ' ἐκείνου ἡττηθεὶς ἐφονεύθη. Λυκαονίης ἄρκτοιο.) Τῆς πρώην λεγομένης καλιστοῦς, λυκάονος δὲ θυγατρὸς, ἐξ ἧς καὶ διὸς μεταβληθέντος εἰς ἄρτεμιν, γεννᾶται ὁ ἀρκὰς, ἀφ' οὗ οἱ ἀρκάδες. Θενάς.) Θεναὶ πόλις καὶ ἄλσος. Προσεπηχύναντο.) Εἰς τοὺς πήχεις ἔλαβον. Τουτάκι.) Τὸ τηνικαῦτα. Κύδωνες.) Ἔθνος κρήτης. Ἀδρήστεια.) Ἀδελφὴ κουρήτων. Λείκνῳ ἐνί.) Ἐν γὰρ λείκνοις τὸ παλαιὸν κατεκοίμιζον τὰ βρέφη, πλοῦτον καὶ καρποὺς οἰωνιζόμενοι. λίκνον οὖν τὸ κόσκινον, ἢ τὸ κουνίον, ἐν ᾧ τὰ παιδία τιθέασιν. Ἀμαλθείης.) Οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ αἲξ τὸν δία θρέψασα. λέγεται δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς κέρατος, ἀμβροσίαν ῥεῖν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου, νέκταρ. Ἔβρως.) Ἔφαγες. Οὖλα.) Κατὰ κλῆρον, ὑγιεινῶς. Περὶ πρύλιν.) Ἐνόπλιον. Ἐξα-

πιναῖα. τουτέστιν ἐξαίφνης ἐγένετο ἡ ἴδη πλέα μέλιτος. Ἐπιδαίσιον, μεμερισμένον. Δηναιοί.) οἱ παλαιοί. Τίς δὲ κ' ἐπ' οὐλύμπῳ τί.) Τίς δ' ἂν φρόνιμος ὢν ἐπὶ ὀλύμπῳ καὶ ᾅδῃ κληρωθῆναι ἀνακρίνοιτο; Νενίηλος δὲ, ὁ ματαιόφρων, καὶ ἐστερημένος τοῦ αἰόλλειν καὶ κινεῖν τὸν νοῦν. Ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ ὁ κλῆρος.) Ἐπ' ἴσων πραγμάτων χωρεῖ. ὁ οὐρανὸς δὲ καὶ ὁ ᾅδης πλεῖστον διαφέρουσι. Τοῦ δείμην αἴοντος ἄκεν πεπίθοιεν ἀκουήν.) Λείπει λέγων. τὸ δὲ πεπίθοιεν ἀντὶ τοῦ πείσειαν. Ἐσσῆνα.) Ἐσσὴν κυρίως ὁ βασιλεὺς τῶν μελισσῶν, νῦν δὲ ὁ τῶν ἀνδρῶν. Εἵσαο δίφρου.) Τὸ κράτος πλησίον ἵδρυσας τοῦ δίφρου. Θήκαο δ' οἰωνόν.) Τὸν ἀετόν. Εἵλεο δ' αἰζηῶν.) Νῦν καθόλου λέγει τῶν ἀνθρώπων. Ἐμπεράμους.) Τοὺς ἐμπόρους. Γεωμόρος.) ὁ γεωργός. Ὑδείομεν.) λέγομεν. Ἐπακτῆρας.) Κυνηγέτας. Χιτώνης.) Νηλεὺς ὁ κόδρου ἀποικίαν θέμενος ἀπὸ ἀθηνῶν, ἔλαβε χρησμὸν ἐγεῖραι ξόανον τῇ ἀρτέμιδι ἀπὸ παγκάρπων ξύλων. καὶ δή ποτε ἑορτῆς τελουμένης τῇ ἀρτέμιδι ἐν τῇ χιτώνῃ (ἔστι δὲ δῆμος ἀττικῆς) ἀπελθὼν εὗρε δρῦν πάμπολυν, καὶ διάφορον ἔχουσαν ἠρτημένην καρπόν. καὶ ἐκ τούτου ἐποίησεν ἄγαλμα τῇ θεᾷ. καὶ οὕτω μετῴκησεν ἐν μιλήτῳ. ἀπὸ τοῦ δήμου οὖν ἔσχε τὴν ὀνομασίαν ἡ ἄρτεμις. ἢ ὅτι τικτομένων τῶν βρεφῶν, ἀνετίθεσαν τὰ ἱμάτια τῇ ἀρτέμιδι.

Τάξιν.) Λαχμὸν, κλήρωσιν. Ἄκρῃς ἐν πολίεσσιν. ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι καθέζῃ ὁρῶν τὰ δίκαια. Ῥυηφενίην.) Πλοῦτον. σύγκειται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ῥύδην καὶ ἄφενος, τουτέστι τὴν τοῦ πλούτου ῥύσιν. Ἡμετέρῳ μεδέοντι.) Περὶ τοῦ πτολεμαίου ταῦτα λέγει. Οἱ δὲ.) Δηλαδὴ οἱ ἄλλοι βασιλῆες. Πλειῶνι.) Ἐνιαυτῷ.

Ἄνην.) Ἄνυσιν, τελείωσιν. Αὐτός.) ὁ ζεύς. Οὔτ' ἀρετῆς.) Καὶ ἡσίοδος. πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΟἿΟΝ ὁ τὠπόλλωνος ἐσείσατο δάφνινος ὅρπηξ,
οἷα δ' ὅλον τὸ μέλαθρον. ἑκὰς ἑκὰς ὅστις ἀλιτρός.
Καὶ δή που τὰ θύρετρα καλῷ ποδὶ Φοῖβος ἀράσσει.

οὐχ

οὐχ ὁράας; ἐπένευσεν ὁ δήλιος ἡδύ τι φοῖνιξ
Ἐξαπίνης. ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει.
Αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
Αὐταὶ δὲ κληῖδες. ὁ γὰρ θεὸς οὐκέτι μακράν.
οἱ δὲ νέοι μολπήν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.
ὡπόλλων οὐ παντὶ φαείνεται, ἀλλ' ὅτις ἐσθλός.
ὅς μιν ἴδῃ, μέγας οὗτος. ὃς οὐκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος.
ὀψόμεθ' ὦ ἑκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ' οὔποτε λιτοί.
Μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, μήτ' ἄψοφον ἴχνος
τοῦ φοίβου τοὺς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος,
Εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον πολιήν τε κερεῖσθαι,
Ἑστήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέθλοις.
Ἠγασάμην τοὺς παῖδας, ἐπεὶ χέλυς οὐκέτ' ἀεργός.
Εὐφημεῖτ' ἀΐοντες ἐπ' ἀπόλλωνος ἀοιδῇ.
Εὐφημεῖ καὶ πόντος ὅτε κλείουσιν ἀοιδοὶ
Ἢ κίθαριν ἢ τόξα λυκωρέος ἔντεα φοίβου.
οὐδὲ θέτις ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ,
ὁππόθ' ἰὴ παιῆον ἰὴ παιῆον ἀκούσῃ.
Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος
ὅς τις ἐνὶ φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται,
Μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης.
Ἰὴ ἰὴ φθέγγεσθε. κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῆι μάχοιτο.
ὅς τις ἐμῷ βασιλῆι, καὶ ἀπόλλωνι μάχοιτο.
Τὸν χορὸν ὡπόλλων ὅτι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει
Τιμήσει. δύναται γάρ, ἐπεὶ διῒ δεξιὸς ἧσται.
οὐδ' ὁ χορὸς τὸν φοῖβον ἐφ' ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει.
Ἔστι γὰρ εὔυμνος τίς. ἂν οὔρεα φοῖβον ἀείδει.
Χρύσεα τῷ πόλλωνι, τό, τ' ἐνδυτόν, ἥ τ' ἐπιπορπίς,

Ἥ τε λύρη, τό, τ᾽ ἄεμμα τὸ λύκτιον, ἥ τε φαρέτρη.
Χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ ἀπόλλων,
Καί τε πολυκτέανος· πυθῶνι κε τεκμήραιο.
Καί κεν ἀεὶ καλὸς, καὶ ἀεὶ νέος. οὔ ποτε φοίβου
Θηλείαις οὐδ᾽ ὅσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς.
Αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσιν ἔλαια.
Οὐ λίπος ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι,
Ἀλλ᾽ αὐτὴν πανάκειαν. ἐν ἄστει δ᾽ ᾧ κεν ἐκεῖναι
Πρῶκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ᾽ ἐγένοντο.
Τέχνῃ δ᾽ ἀμφιλαφὴς οὔτις τόσον, ὅσον ἀπόλλων.
Κεῖνος ὀϊστευτὴν ἔλαχ᾽ ἄνδρα, κεῖνος ἀοιδόν.
Φοίβῳ γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται, καὶ ἀοιδή.
Κείνου δὲ θριαὶ, καὶ μάντιες. ἐκ δέ νυ φοίβου
Ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ νόμιον κικλήσκομεν, ἐξ ἔτι κείνου
Ἐξότ᾽ ἐπ᾽ ἀμφρυσσῷ ζευγίτιδας ἔτρεφεν ἵππους,
Ἠϊθέου ὑπ᾽ ἔρωτι κεκαυμένος ἀδμήτοιο.
Ῥεῖα κε βουβόσιον τελέθοι πλέον. οὐδέ κεν αἶγες
Δεύοιντο βρεφέων ἐπιμηλάδες, ᾗσιν ἀπόλλων
Βοσκομένῃς ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν. οὐδ᾽ ἀγάλακτοι
Οἴιες, οὐδ᾽ ἄκυθοι. πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι.
Ἡ δέ κε μουνοτόκος, διδυματόκος αἶψα γένοιτο.
Φοίβῳ δ᾽ ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο
Ἄνθρωποι. φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ
Κτιζομένῃς. αὐτὸς δὲ θεμέλια φοῖβος ὑφαίνει.
Τετραέτης τὰ πρῶτα θεμέλια φοῖβος ἔπηξε
Καλῇ ἐν ὀρτυγίῃ, περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν
Κυνθιάδων φορέεσκεν. ὁ δ᾽ ἔπλεκε βωμὸν ἀπόλλων.

Δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια. πῆξε δὲ βωμὸν
Ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
Ὧδ' ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμέλια φοῖβος ἐγείρειν.
Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε βάττῳ.
Καὶ λιβύην ἐσιόντι, κόραξ ἡγήσατο λαῷ
Δεξιὸς οἰκιστῆρ, καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
Ἡμετέροις βασιλεῦσιν. ἀεὶ δ' εὔορκος ἀπόλλων.
Ὤπολλον, πολλοί σε βοηδρόμιον καλέουσι,
Πολλοὶ δὲ κλάριον· πάντη δέ τοι οὔνομα πουλύ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καρνεῖον. ἐμοὶ πατρώιον οὕτω.
Σπάρτη τοι καρνεῖε τόδε πρώτιστον ἔδεθλον,
Δεύτερον αὖ θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ κυρήνης.
Ἐκ μέν σε σπάρτης ἕκτον γένος οἰδιπόδαο
Ἤγαγε θηραίην ἐς ἀπόκτισιν. ἐκ δέ σε θήρης
Οὖλος ἀριστοτέλης ἀσβυστίδι πάρθετο γαίῃ.
Δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον. ἐν δὲ πόληϊ
Θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον. ᾗ ἔνι πολλοὶ
Ὑστάτιοι πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον ὦ ἄνα, ταῦροι.
Ἰὴ ἰὴ καρνεῖε πολύλλιτε. σεῖο δὲ βωμοὶ
Ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι, τόσσα περ ὧραι
Ποικίλ' ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην.
Χείματι δὲ κρόκον ἡδύν. ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
Οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
Ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες ἐνυοῦς
Ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι λιβύσσης
Τέθμιαι, εὖτέ σφιν καρνειάδες ἤλυθον ὧραι.
Οἱ δ' οὔπω πηγῆς κυρῆς ἐδύναντο πελάσσαι
Δωριέες. πυκινὴν δὲ νάπαις ἄζιλιν ἔναιον.
Τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτός. ἑῇ δ' ἐπεδείξατο νύμφῃ,

Στὰς ἐπὶ μυρτούσης κορωνίδος, ἧχι λέοντα
Ὑψηὶς κατέπεφνε, βοῶν σίνιν εὐρυπύλοιο.
οὐ κείνου χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον ἀπόλλων·
οὐ δὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα κυρήνῃ
Μνωόμενος προτέρης ἁρπακτύος. οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Βαττιάδαι φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν.
Ἰὴ ἰὴ παιῆον ἀκούομεν, οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαὸς,
Ἦμος ἑκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυτο τόξων.
Πυθῶ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θὴρ
Αἰνὸς ὄφις· τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Βάλλων ὠκὺν ὀϊστόν. ἐπηύτησε δὲ λαὸς
Ἰὴ ἰὴ παιῆον. ἵει βέλος. εὐθύ σε μήτηρ
Γείνατ' ἀοσσητῆρα. τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν ἀείδει.
ὁ φθόνος ἀπόλλωνος ἐπ' οὔατα λάθριος εἶπεν,
Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει.
Τὸν φθόνον ὠπόλλων ποδί τ' ἤλασεν, ὧδέ τ' ἔειπεν.
Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος· ἀλλὰ τὰ πολλὰ
Λύμματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
Δοιῇ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι·
Ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
Πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.
Χαῖρε ἄναξ· ὁ δὲ μῶμος ἵν' ὁ φθόνος, ἔνθα νέοιτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

Οἷον ὁ τ' ἀπόλλωνος.) Ἀντὶ τοῦ οἵως, ὅπως. ἔστι δὲ θειασμός. λέγεται δ' ἐπὶ τῶν μαντευομένων τὰ θεῖα, καὶ ἐπιδημεῖν καὶ ἀποδημεῖν. καὶ ὅταν μὲν ἐπιδημῶσι, τὰς μαντείας ἀληθεῖς

ἐστίν. ὅταν δὲ ἀποδημῶσι, ψευδεῖς. ὡς γοῦν ἐπιδημοῦντος τοῦ θεοῦ, ταῦτα φησὶν ὁ καλλίμαχος. Αὐτοὶ νῦν.) Ἀντὶ τοῦ αὐτόματοι. Αὐταὶ δὲ, αὐτόματοι. Οὐχ ὁρᾶας; ἐπένευσεν ὁ δήλιος.) Δεικτικῶς λέγεται, ὅτι παρὰ τῷ δένδρῳ ἐγέννησεν ἡ λητὼ τὸν ἀπόλλωνα.

Ὁ δὲ κύκνος.) Ὄρνεον ἱερὸν ἀπόλλωνος. Ἀνακλίνεσθε.) Ὅμηρος. ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ᾽ ἐπιθεῖναι. Εἰ πλέειν μέλλουσι γάμον.) Εἰ μέλλοιεν καὶ γάμων ἐντὸς γενέσθαι, καὶ πολιάσαι. καὶ γὰρ ἀκειρεκόμης ὁ ἀπόλλων. Ἑστήξειν.) Ἀπὸ τοῦ ἵστημι. παρακείμενος ἕστηκα. ἀπὸ τούτου ποιοῦσιν οἱ συρακούσιοι ἐνεστῶτα ἑστήκω. οὗ ὁ μέλλων ἑστήξω. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἑστήξειν. Χέλυς.) Ἡ κιθάρα.

Εὐφημεῖ.) Ἡσυχάζει. γαληνιᾷ. Κλείουσιν.) Ὑμνοῦσι. Κινύρεται.) Θρηνεῖ. κλαίει. Αἴλινα.) Ἤτοι θρηνητικά. Ἀναβάλλεται.) Ὑπερτίθεται. Βασιλῆι.) Τῷ πτολεμαίῳ τῷ εὐεργέτῃ. διὰ δὲ τὸ φιλολόγον αὐτὸν εἶναι, ὡς θεὸν τιμᾷ. Τό, τ᾽ ἔνδυτον, ἥ τ᾽ ἐπιπορπίς.) Ἔνδυτον τὸ ἱμάτιον. ἐπιπορπὶς δὲ, ἡ περόνη. Τό, τ᾽ ἄεμμα.) Ἡ νευρά. παρὰ τὸ ἑκατέρωθεν δεδέσθαι. Λύκτος δ᾽ ἐστὶ πόλις κρήτης. Πυθῶνί κε τεκμήραιο, ὅμηρος. οὐδ᾽ ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει, φοίβου ἀπόλλωνος πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ. Θηλείας.) Ἁπαλάς. Χνόος.) Ψόφος. ξυσμός. Λείβουσιν ἔλαια.) Σημείωσαι ὅτι τὸ ἔλαια πληθυντικῶς παρ᾽ οὐδενὶ ἄλλῳ εὕρηται. Πανάκειαν.) Τὴν ἴασιν. Ἀμφιλαφής,) Ἔστι γὰρ τοξότης. ἀοιδός. μάντις. ἰατρός. καὶ ποιμήν. Γρῶκες.) Δρόσοι. σταγόνες. Ἀκήεια δὲ ἀσθενῆ τὰ νοσήματα. ἢ μᾶλλον ἄφθαρτα καὶ ἄνοσα πάντα γίγνεται. Κείνου δὲ θριαί.) Μαντικαὶ ψῆφοι εἰσὶν αἱ θριαί. λέγεται δὲ αὐτὰς εὑρῆσθαι ὑπό τινων τριῶν νυμφῶν, διὰ τοῦτο καὶ θριαὶ ὠνομάσθησαν, οἱονεὶ τριαί. Ἐξότ᾽ ἐπ᾽ ἀμφρυσσῷ.) Ἀμφρυσὸν οἱ μὲν ποταμὸν θεσσαλίας· οἱ δὲ πόλιν.

Ἠϊθέου.) Ἀγάμου. ἄπαιδος. Ζευγίτιδας δὲ τὰς ὑπὸ ζυγὸν ἀγομένας. Βουβόσιον.) Ὁ τόπος ἔνθα οἱ βόες νέμονται. τὸ δὲ ἐπιμηλάδες, ἀντὶ τοῦ αἱ μετὰ τῶν μήλων νεμόμεναι. καὶ γὰρ καὶ τὰς αἶγας μῆλα λέγουσιν, ὡς ὅμηρος ἐπεξηγεῖται. μῆλ᾽ ὄϊές τε καὶ αἶγες ἰεύεσκον. εἰ δὲ μὲν ἐμηλάδες γράφεται, ἀντὶ τοῦ θήλειαί εἰσιν.

Ἄκυθοι.) Ἄγονοι. κύθος γὰρ τὸ κύημα. Καλῇ ἐν ὀρτυγίῃ περιηγέος.) Κυκλοτεροῦς. οὕτω γὰρ στρογγύλη λίμνη ἐν ὀρτυγίᾳ κα-

λεῖται. ὀρτυγία δὲ ἡ δῆλος, ἀπὸ τοῦ τὴν λητὼ εἰς ὄρτυγα μεταβληθεῖσαν εἰς τὴν δῆλον ἐλθεῖν φεύγουσαν τὴν ἥραν. Κυνθιάδων.) κύνθος ὄρος τῆς δήλου. Ἔφρασε βάττῳ.) λέγεται ὅτι οὗτος ὁ βάττος ἄφωνος ἦν. ἀπῆλθεν οὖν εἰς τὸ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπὶ τῷ τὸν θεὸν ἐρωτῆσαι περὶ τῆς φωνῆς. ὁ δὲ ἔχρησεν αὐτῷ οὐκέτι περὶ φωνῆς, ἀλλὰ περὶ μετοικείας. καὶ ὁ βάττος πεισθεὶς τῷ χρησμῷ, ἦλθεν εἰς τὴν λιβύην. λέγεται δὲ εἶναι πολλοὺς λέοντας ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ. ἐπιδημήσας οὖν ὁ βάττος, καὶ λέοντα αἰφνιδίως θεασάμενος, τῇ τοῦ φόβου ἀνάγκῃ βιασθεὶς φθέγξασθαι, διέρρηξε τὴν φλέβα, ἥ τις τὴν ἐκείνου φωνὴν ἐπεῖχε. καὶ οὕτω φωνήεις ἐγένετο, καὶ τὴν κυρήνην ἔκτισεν, ὅθεν ἐστὶν ὁ καλλίμαχος. Κόραξ ἡγήσατο.) ὡς ἀνακείμενος τῷ ἀπόλλωνι ὁ κόραξ. Ἡμετέροις βασιλεῦσι.) Τῷ πτολεμαίῳ. Βοηδρόμιον καλέουσι.) Πολέμου ἐπελθόντος τοῖς ἀθηναίοις, ἔχρησεν αὐτοῖς ὁ θεὸς, μετὰ βοῆς ἐπιθέσθαι τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ, τοῦτο ποιήσαντες, ἐνίκησαν, ὅθεν βοηδρόμιος ἀπόλλων. Καρνεῖον.) Ἀπὸ κάρνου τοῦ μάντεως τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ ἀλήτου, ὃς ἦν τῶν ἡρακλειδῶν. ὀργισθεὶς οὖν ἀπόλλων λοιμὸν ἐνέβαλλεν. Ἕκτον γένος οἰδιπόδαο.) Οἰδίπους. τοῦ πολυνείκης. οὗ θέρσανδρος. οὗ αὐτεσίων. οὗ τισαμενός. οὗ θήρας. ὃς ἀπῴκισεν εἰς θήραν τὴν νῆσον, τὴν νῦν οὕτω κληθεῖσαν.

Οὖλος ἀριστοτέλης.) ὁ αὐτὸς καὶ βάττος λέγεται. οὖλος δὲ ὁ ὑγιὴς ὡς παρὰ τὴν φωνήν. καὶ γὰρ ὁ δοθεὶς αὐτῷ χρησμὸς τοῦτο παρεμφαίνει. Βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες. ἄναξ δέ σε φοῖβος ἀνώγει, Ἐς λιβύην ἐλθεῖν μηλοτρόφον οἰκιστῆρα. ἀσβυστίδα δὲ τὴν λευκὴν λέγει παρὰ τὴν ἄσβεστον. τοιαύτη γὰρ ἡ λιβύη λευκώγειος. Τελεσφορίην.) Ἑορτὴν. θυσίαν. Κρόκον.) Κρόκος τὸ ἄνθος, παρὰ τὸ ἐν κρύει θάλλειν. Ζωστῆρες.) περιφραστικῶς, οἱ πολεμικοί. Ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι.) ὡς ἐπιτελούντων ἐν τῇ λιβύῃ ἑορτὴν καρνείῳ ἀπόλλωνι. Τέθμιαι.) Νόμιμοι. ὡρισμέναι. Κυρῆς ἐδνώσαντο.) Κρήνη ἐν κυρήνῃ. Δωριέας δὲ, τοὺς ἡρακλείδας λέγει τοὺς ἀπὸ σπάρτης μετοικήσαντας εἰς θήραν, καὶ ἀπὸ θήρας εἰς κυρήνην. Ἄζιλιν.) ὄρος καὶ ποταμὸς λιβύης. Τοὺς μὲν ἄναξ.) Ἤγαγεν ὁ ἀπόλλων. Στὰς ἐπὶ μυρτούσης κερατώδεος.) Μύρτουσα ὄρος λιβύης. κερατώδεος δὲ τῆς κέρατα ἐχούσης, ἤτοι ἀκρωρείας. φαίνεται

δὲ ἡ

δὲ ἡ κυρήνη φονεύσασα ἐν τῇ λιβύῃ λέοντά τινα βλάπτοντα τὰς βοῦς τοῦ εὐρυπύλου. ἦν δὲ αὕτη κυνηγέτης, θυγάτηρ ὑψέως. Ὑψηΐς.) Ἡ κυρήνη. Ἁρπακτύος.) Τῇ κυρήνῃ κυνηγετούσῃ ἐν ὄρει θετταλίας τῷ πηλείῳ, συνεκαθεύδησεν ἀπόλλων. ἑξῆς τίκτεται ὁ ἀρισταῖος. οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν. ὅς.) Ἐγκαλεῖ διὰ τούτων τοὺς σκώπτοντας αὐτὸν, μὴ δύνασθαι ποιῆσαι μέγα ποίημα. ὅθεν ἠναγκάσθη ποιῆσαι τὴν ἑκάλην. Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας.) Τὸν τῶν περσῶν λέγει, τὸν καλούμενον εὐφράτην.

ΕΙΣ ἌΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν, οὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι λαθέσθαι,
Ὑμνέομεν, τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται,
Καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς, καὶ ἐν οὔρεσιν ἑψιάασθαι,
Ἀρχόμενοι, ὡς ὅτε πατρὸς ἐφεζομένη γονάτεσσι
Παῖς ἔτι κουρίζουσα, τάδε προσέειπε γονῆα.
Δός μοι παρθενίην αἰώνιον ἄππα φυλάσσειν,
Καὶ πολυωνυμίην ἵνα μή μοι φοῖβος ἐρίζῃ.
Δὸς δ᾽ ἰοὺς καὶ τόξα. ἔα πάτερ. οὔ σε φαρέτρην
Οὐδ᾽ αἰτέω μέγα τόξον. ἐμοὶ κύκλωπες ὀϊστοὺς
Αὐτίκα τεχνήσονται. ἐμοὶ δ᾽ εὐκαμπὲς ἄεμμα.
Ἀλλὰ φαεσφορίην τε, καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
Ζώννυσθαι λεγνωτὸν, ἵν᾽ ἄγρια θηρία καίνω.
Δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορήτιδας ὠκεανίνας,
Πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
Δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας,
Αἵ τέ μοι ἐνδρομίδας τε, καὶ ὁππότε μηκέτι λύγκας
Μήτ᾽ ἐλάφους βάλλοιμι, θοὺς κύνας εὖ κομέοιεν.
Δὸς δέ μοι οὔρεα πάντα. πόλιν δέ μοι, ἥν τινα νεῖμον
Ἥν τινα λῇς. σπαρνὸν γὰρ ὅτ᾽ ἄρτεμις ἄστυ κάτεισιν,
Οὔρεσιν οἰκήσω. πόλεσι δ᾽ ἐπιμίξομαι ἀνδρῶν

Μοῦνον ὅτ' ὀξείαισιν ὑπ' ὠδίνεσι γυναῖκες
Τειρόμεναι καλέουσι βοήθιον. ᾗσι με μοῖραι
Γεινομένην τὸ πρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν,
Ὅττι με καὶ τίκτουσα καὶ οὐκ ἤλγησε φέρουσα
Μήτηρ, ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο κόλπων.
Ὣς ἡ παῖς εἰποῦσα, γενειάδος ἤθελε πατρὸς
Ἅψασθαι. πολλὰς δὲ μάτην ἐτανύσατο χεῖρας,
Μέχρις ἵνα ψαύσειε. πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας.
Φῆ δὲ καταῤῥέζων· ὅτι μοι τοιαῦτα θέαιναι
Τίκτοιεν, τυτθόν κεν ἐγὼ ζηλήμονος ἥρης
Χωομένης, ἀλέγοιμι. φέρευ τέκος ὅσ' ἐθελημὸς
Αἰτίζεις. καὶ δ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει.
Τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα καὶ οὐχ ἕνα πύργον ὀπάσσω.
Τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
Εἴσεται, ἀλλὰ μόνην σὲ, καὶ ἀρτέμιδος καλέεσθαι.
Πολλὰς δὲ ξυνῇ πόλιας διαμετρήσασθαι,
Μεσσόγεως, νήσους τε, καὶ ἐν πάσῃσιν ἔσονται
Ἀρτέμιδος βωμοί τε καὶ ἄλσεα. καὶ μὲν ἀγυιαῖς
Ἔσσῃ καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος. ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
Μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι. βαῖνε δὲ κούρη
Λευκὸν ἔπι κρηταῖον ὄρος κεκομημένον ὕλῃ.
Ἔνθεν ἐπ' ὠκεανόν· πολέας δ' ἐπελέξατο νύμφας,
Πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
Χαῖρε δὲ καίρατος ποταμὸς, μέγα χαῖρε δὲ τηθὺς,
Οὕνεκα λητωίδι θυγατέρας πέμπον ἀμορβούς.
Αὖθι δὲ κύκλωπας μετεκίαθε. τοὺς μὲν ἔπετμε
Νήσῳ ἐνὶ λιπάρῃ νέον (ἀλλὰ τότ' ἔσκεν
Οὔνομά οἱ μελιγουνίς.) ἐπ' ἄκμοσιν ἡφαίστοιο
Ἑσταότας περὶ μύδρον. ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον.

Ἱππείην τετύκοντο ποσειδάωνι ποτίστρην.
Αἱ νύμφαι δ' ἔδδεισαν ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα,
Πρηόσιν ὀσσαίοισιν ἐοικότας. πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρὺν
Φάεα μουνόγληνα, σάκει ἶσα τετραβοείῳ,
Δεινὸν ὑπογλαύσσοντα· καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν
Ἄκμονος ἠχήσαντος. ἐπεὶ μέγα πουλύ τ' ἄημμα.
Φυσάων αὐτῶν τε βαρὺν στόνον. αὖε γὰρ Αἴτνη,
Αὖε δὲ Τρινακρίη σικανῶν ἕδος· αὖε δὲ γείτων
Ἰταλίη. μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ κύρνος ἀΰτει·
Εὖθ' οἵ γε ῥαιστῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων,
Ἢ χαλκὸν ζείοντα καμινόθεν, ἠὲ σίδηρον,
Ἀμβολαδίς τε τυπόντες, ἐπεὶ μέγα μοχθήσειαν.
Τῷ σφέας οὐκ ἐτάλασσαν ἀκηδέες ὠκεανῖναι
Οὔτ' ἄντην ἰδέειν, οὔτε κτύπον οὔασι δέχθαι,
Οὐ νέμεσις. κείνους δὲ καὶ αἱ μάλα μηκέτι τυτθαὶ
Οὐδέ ποτ' ἀφρικτὶ μακάρων ὁρόωσι θύγατρες.
Ἀλλ' ὅτε κουράων τις ἀπειθέα μητέρι τεύχοι,
Μήτηρ μὲν κύκλωπας ἑῇ ἐπὶ παιδὶ καλιστρεῖ,
Ἄργην, ἢ στερόπην. ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο
Ἔρχεται ἑρμείης σποδιῇ κεχριμένος αἰθῇ·
Αὐτίκα τὴν κούρην μορμύσσεται· ἡ δὲ τεκούσης
Δύνει ἔσω κόλπους θεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας.
Κούρα, σὺ δὲ προτέρω περ ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα
Εὖτ' ἔμολεν Λητώ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσα,
Ἡφαίστου καλέοντος, ὅπως ὀπτήρια δοίη,
Βρόντεώ σε στιβαροῖσιν ἐφεσσαμένου γονάτεσσι,
Στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαο χαίτης.
Ὤλοψας δὲ βίῃ. τὸ δ' ἄτριχον εἰσέτι καὶ νῦν
Μεσσάτιον στέρνοιο μένει μέρος· ὡς ὅτε κόρσην

Φωτὸς ἐνιδρυνθεῖσα κόμην ἐπενείματ' ἀλώπηξ.
Τῷ μάλα θαρσαλέη σφε τάδε προσελέξαο τῆμος.
Κύκλωπες, ἦ μοί τι Κυδώνιον, εἰ δ' ἄγε τόξον,
Ἠδ' ἰοὺς, κοίλην τε κατακληῖδα βελέμνων
Τεύξατε. καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωϊὰς ὥσπερ Ἀπόλλων.
Αἰ δέ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δάκος, ἤ τι πέλωρον
Θηρίον ἀγρεύσω, τὸ δέ κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.
Ἔννεπες. οἱ δ' ἐτέλεσσαν. ἄφαρ δ' ὡπλίσσαο δαῖμον.
Αἶψα δ' ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἤϊες. ἵκεο δ' αὖλιν
Ἀρκαδικὴν ἔπι Πανός. ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε
Μαιναλίης, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἶδαρ ἔδοιεν.
Τὶν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἡμισυπηγοὺς,
Τρεῖς δὲ παρουατίους, ἕνα δ' αἰόλον, οἵ ῥα λέοντας
Αὐτοὺς αὖ ἐρύοντες, ὅτε δράξαιντο δεράων,
Εἷλον ἔτι ζώοντας ἐπ' αὐλίον. ἑπτὰ δ' ἔδωκε
Θάσσονας αὐράων κυνοσουρίδας, αἵ ῥα διῶξαι
Ὤκισται νεβρούς τε καὶ οὐ μύοντα λαγωόν·
Καὶ κοίτην ἐλάφοιο, καὶ ὕστριχος ἔνθα καλιαὶ,
Σημῆναι, καὶ ζορκὸς ἐπ' ἴχνιον ἡγήσασθαι.
Ἔνθεν ἀπερχομένη (μετὰ καὶ κύνες ἐσσεύοντο)
Εὗρες ἐπὶ προμολῇς ὄρεος τοῦ Παῤῥασίοιο
Σκαιρούσας ἐλάφους, μέγα τι χρέος. αἱ μὲν ἐπ' ὄχθῃς
Αἰὲν ἐβουκολέοντο μελαμψήφιδος Ἀναύρου,
Μάσσονες ἢ ταῦροι, κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.
Ἐξαπίνης δ' ἔταφές τε, καὶ ὃν ποτὶ θυμὸν ἔειπες.
Τοῦτό κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη.
Πέντ' ἔσαν αἱ πᾶσαι. πίσυρας δ' ἕλες ὦκα θέουσα
Νόσφι κυνοδρομίης, ἵνα τοι θοὸν ἅρμα φέρωσι.
Τὴν δὲ μίαν Κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγοῦσαν,

Ἥρης αἰνεσίῃσιν ἀέθλιον Ἡρακλῆι
Ὕστατον, ὄφρα γένοιτο πάγος κερυώνιος, ἔδεκτο.
Ἄρτεμι παρθενίη, τιτυοκτόνε, χρύσεα μέν τοι
Ἔντεα, καὶ ζώνη. χρύσεον δ' ἐζεύξαο δίφρον.
Ἐν δ' ἐβάλευ χρύσεια θεὰ κεμάδεσσι χαλινά.
Ποῦ δέ σε τὸ πρῶτον κερόεις ὄχος ἤρξατ' ἀείρειν;
Αἵμῳ ἐπὶ θρηΐκι· τόθεν βορέαο καταῒξ
Ἔρχεται ἀχλαίνοισι δυσαέα κρυμὸν ἄγουσα.
Ποῦ δ' ἔταμες πεύκην, ἀπὸ δὲ φλογὸς ἥψαο ποίης;
Μυσῷ ἐν οὐλύμπῳ. φάεος δ' ἐνέηκας ἀϋτμὴν
Ἀσβέστου. τό ῥα πατρὸς ἀποστάζουσι κεραυνοί.
Ποσσάκι δ' ἀργυρέοιο θεὴ πειρήσαο τόξου;
Πρῶτον ἐπὶ πτελέην, τὸ δὲ δεύτερον ἧκας ἐπὶ δρῦν,
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ θῆρα· τὸ τέτρατον οὐκέτ' ἐπὶ δρῦν,
Ἀλλά μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵτε περὶ σφέας
Οἵ τε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πόλλ' ἐτέλεσκον.
Σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν.
Κτήνεά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη·
Κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' υἱάσιν. αἱ δὲ γυναῖκες,
Ἢ βληταὶ θνήσκουσι λεχωΐδες, ἠὲ φυγοῦσαι
Τίκτουσιν. τῶν δ' οὐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη.
Οἷς δέ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσειε,
Κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν. εὖ δὲ γενέθλη
Τετραπόδων. εὖ δ' ὄλβος ἀέξεται. οὐδ' ἐπὶ σῆμα
Ἔρχονται, πλὴν εὖ τε πολυχρόνιόν τι φέρωσιν.
Οὐδὲ διχοστασίη τρώγει γένος. ἥτε καὶ εὖ περ
Οἴκους ἑστηῶτας ἐσίνατο. ταὶ δὲ θυωρὸν
Εἰνάτερες γαλόῳ τε μίαν περὶ δίφρα τίθενται.
Πότνια, τῶν εἴη μὲν ἐμοὶ φίλος ὅστις ἀληθής.

Εἴη δ' αὐτὸς ἄνασσα. μέλοι δέ μοι αἰὲν ἀοιδή.
Τῇ ἔνι μὲν λητοῦς γάμος ἔσεται, ἐν δὲ σὺ πολλή·
Ἐν δὲ καὶ ἀπόλλων, ἐν δ' οἵ σεο πάντες ἄεθλοι.
Ἐν δὲ κύνες, καὶ τόξα, καὶ ἄντυγες· αἵ τέ σε ῥεῖα
Θηητὴν φορέουσιν ὅτ' ἐς διὸς οἶκον ἐλαύνεις.
Ἔνθά τοι ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῇσι δέχονται·
Ὅπλα μὲν ἑρμείης ἀκακήσιος· αὐτὰρ ἀπόλλων
Θηρίον ὅ, ττι φέρησθα· πάροιθε δὲ πρὶν περ ἱκέσθαι
Καρτερὸν ἀλκείδην. νῦν δ' οὐκ ἔτι τοῦτον ἄεθλον
Φοῖβος ἔχει. τοῖος γὰρ ἀεὶ τιρύνθιος ἄκμων
Ἕστηκεν πρὸ πυλέων ποτιδέγμενος, εἴ τι φέρουσα
Νεῖαι πῖον ἔδεσμα. θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνῳ
Ἄλληκτον γελόωσι. μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτή,
Ταῦρον ὅτ' ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν, ἢ ὅτε χλουνὴν
Κάπρον ὀπισθιδίοιο φέροι ποδὸς ἀσπαίροντα.
Κερδαλέῳ μύθῳ σε θεὴ μάλα τῷδε πινύσκει.
Βάλλε κακοὺς ἐπὶ θῆρας, ἵνα θνητοί σε βοηθὸν
Ὡς ἐμὲ κικλήσκουσιν. ἔα πρόκας, ἠδὲ λαγωοὺς
Οὔρεα βόσκεσθαι. τί δέ κεν πρόκες ἠδὲ λαγωοὶ
Ῥέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται.
Καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα. βάλλ' ἐπὶ καὶ τούς.
Ὣς ἔνεπεν. ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ θῆρα πονεῖτο.
Οὐ γὰρ ὅ γε φρυγίῃ περ ὑπὸ δρυῒ γυῖα θεωθεὶς
Παύσατ' ἀδηφαγίης· ἔτι οἱ πάρα νηδὺς ἐκείνη
Τῇ ποτ' ἀροτριόωντι συνήντετο θειοδάμαντι.
Σοὶ δ' ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγλῃσι λυθείσας
Ψήχουσιν κεμάδας. παρὰ δέ σφισι πουλὺ νέμεσθαι
Ἥρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι φορέουσιν
Ὠκύθοον τριπέτηλον, ὃ καὶ διὸς ἵπποι ἔδουσιν

Ὕδατος, ὄφρ᾽ ἐλάφοισι ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
Αὐτὴ δ᾽ ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι. οἱ δέ σ᾽ ἐφ᾽ ἕδρην
Πάντες ὁμῶς καλέουσι. σὺ δ᾽ ἀπόλλωνι παρείζεις.
Ἡνίκα δ᾽ αἱ νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται
Ἀγχόθι πηγάων αἰγυπτίου εἰνωποῖο,
Ἢ πιτάνης (καὶ γὰρ πιτάνη σέθεν) ἢ ἐνὶ λίμναις,
Ἢ ἵνα δαῖμον ἁλὰς ἀραφηνίδας οἰκήσουσα
Ἦλθες ἀπὸ σκυθίης, ἀπὸ δ᾽ εἴπαο τέθμια ταύρων.
Μὴ νειὸν τημοῦτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μισθοῦ
Τετράγυιον τέμνοιεν ὑπ᾽ ἀλλοτρίῳ ἀροτῆρι.
Ἦ γάρ κεν γυῖαί τε καὶ αὐχένα κεκμηυῖαι
Κόπρον ἔπι προγένοιντο, καὶ εἰ στυμφαλίδες εἶεν,
Εἰναετιζόμεναι κεραελκέες, αἳ μέγ᾽ ἄρισται
Τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν. ἐπεὶ θεὸς οὔ ποτ᾽ ἐκεῖνον
Ἦλθε παρήλιος καλὸν χορόν· ἀλλὰ θεῆται
Δίφρον ἐπιστήσας. τὰ δὲ φάεα μηκύνονται.
Τίς δέ νύ τοι νήσων, ποῖον δ᾽ ὄρος εὔαδε πλεῖστον,
Τίς δὲ λιμὴν, ποίη δὲ πόλις, τίνα δ᾽ ἔξοχα νυμφέων
Φίλαο, καὶ ποίας ἡρωίδας ἔσχες ἑταίρας,
Εἰπὲ θεά. σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ᾽ ἑτέροισιν ἀείσω.
Νήσων μὲν δολίχην, πολίων δέ τοι εὔαδε πέργη,
Τηΰγετον δ᾽ ὀρέων· λιμένες γε μὲν εὐρίποιο.
Ἔξοχα δ᾽ ἀλλάων γορτυνίδα φίλαο νύμφην,
Ἐλλοφόνον, βριτόμαρτιν, ἐύσκοπον. ἧς ποτε μίνως
Πτοιηθεὶς ὑπ᾽ ἔρωτι κατέδραμεν οὔρεα κρήτης.
Ἡ δ᾽ ὅτε μὲν λασίῃσιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο νύμφη,
Ἄλλοτε δ᾽ εἱαμενῇσιν, ὁ δ᾽ ἐννέα μῆνας ἐφοίτα
Παίπαλά τε κρημνούς τε, καὶ οὐκ ἀνέπαυσε διωκτὺν,
Μέσφ᾽ ὅτε μαρπτομένη καὶ δὴ σχεδὸν ἥλατο πόντον,

Πρηόνος ἐξ ὑπάτοιο. καὶ ἔνθορεν εἰς ἁλιήων
Δίκτυα. τά, σφ' ἐσάωσεν. ὅθεν μετέπειτα κύδωνες
Νύμφαι μὲν δίκτυναν, ὄρος δ' ὅθεν ἥλατο νύμφη,
Δικταῖον καλέουσιν. ἀνεστήσαντο δὲ βωμοὺς,
ἱερά τε ῥέζουσι. τὸ δὲ στέφος ἤματι κείνῳ
Ἢ πίτυς, ἢ σχῖνος, μύρτοιο δὲ χεῖρες ἄθικτοι.
Δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέσχετο μύρσινος ὄζος
Τῆς κούρης, ὅτ' ἔφευγεν. ὅθεν μέγα χώσατο μύρτῳ.
Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι, φαεσφόρε, καὶ δέ σε κείνης
Κρηταέες καλέουσιν ἐπωνυμίην ἀπὸ νύμφης.
Καὶ μὴν κυρήνην ἑταρίσσαο, τῇ ποτ' ἔδωκας
Αὐτὴ θηρητῆρε δύω κύνε. τοῖς ἔνι κούρη
Ὑψηὶς παρὰ τύμβον ἰώλκιον ἔμμορ' ἀέθλου.
Καὶ κεφάλου ξανθὴν ἄλοχον δηϊονίδαο
Πότνια σὴν ὁμόθηρον ἐθήκαο. καὶ δέ σε φασὶ
Καλὴν ἀντίκλειαν ἴσον φαέεσσι φιλῆσαι.
Αἳ πρῶται θοὰ τόξα καὶ ἀμφ' ὤμοισι φαρέτρας
Ἰοδόκους ἐφόρησαν. ἀσύλωτοι δέ σφιν ὦμοι
Δεξιτεροὶ, καὶ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός.
Ἤνησας δέ τι πάγχυ ποδορρώην ἀταλάντην,
Κούρην ἰασίοιο συοκτόνον ἀρκασίδαο.
Καί ἑ κυνηλασίην τε καὶ εὐστοχίην ἐδίδαξας.
Οὔ μιν ἐπίκλητοι καλυδωνίου ἀγρευτῆρες
Μέμφονται κάπροιο. τὰ γὰρ σημήια νίκης
Ἀρκαδίην εἰσῆλθεν. ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας.
Οὐδὲ μὲν ὑλαῖόν τε καὶ ἄφρονα ῥοῖκον ἔολπα
Οὐδέ περ ἐχθαίροντας ἐν ἄϊδι μωμήσασθαι
Τοξότιν. οὐ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,
Τάων μαιναλίη νᾶεν φόνῳ ἀκρώρεια.

Πότνια, πουλυμέλαθρε, πολύπτολι, χαῖρε χιτώνη,
Μιλήτῳ ἐπίδημε· σὲ γὰρ ποιήσατο νηλεὺς
Ἡγεμόνην, ὅτε νηυσὶν ἀνήγετο κεκροπίηθεν.
Χησιὰς, ἰμβρασίη, πρωτόθρονε, σοὶ δ' ἀγαμέμνων
Πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῷ
Μείλιον, ἀπλοΐης, ὅτε οἱ κατέδησας ἀήτας,
Τεύκρων ἡνίκα νῆες ἀχαιΐες ἄστεα κήδειν
Ἔπλεον ἀμφ' ἑλένῃ ῥαμνουσίδι θυμωθεῖσαι.
Ἦ μέν τοι προῖτός γε δύο ἐκαθίσατο νηούς.
Ἄλλον μὲν κορίης, ὅτι οἱ συνελέξαο κούρας,
Οὔρεα πλαζομένας ἀζήνια. τὸν δ' ἐνὶ λούσοις
Ἡμέρῃ, οὕνεκα θυμὸν ἀπ' ἄγριον εἵλεο παίδων.
Σοὶ καὶ ἀμαζονίδες πολέμου ἐπιθυμήτειραι
Ἔνκοτε παῤῥαλίῃ ἐφέσῳ βρέτας ἱδρύσαντο
Φυγῷ ὑπὸ πρέμνῳ. τέλεσεν δέ τοι ἱερὸν ἱππώ.
Αὐταὶ δ' οὖπι ἄνασσα, περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο.
Πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον. αὖθι δὲ κύκλῳ
Στησάμεναι χορὸν εὐρύν. ὑπήεισαν δὲ λίγειαι
Λεπταλέον σύριγγες, ἵνα πλήσσωσιν ὁμαρτῇ.
Οὐ γάρ πω νέβρεια δι' ὀστέα τετρήναντο,
Ἔργον ἀθηναίης ἐλάφῳ κακόν. ἔδραμε δ' ἠχὼ
Σάρδιας, ἔς τε νομὸν βερεκύνθιον. αἱ δὲ πόδεσσιν
Οὖλα κατεκροτάλιζον. ἐπεψόφεον δὲ φαρέτραι.
Κεῖνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὐρυθέμεθλον
Δωμήθη. τοῦ δ' οὔτι θεώτερον ὄψεται ἠώς,
Οὐδ' ἀφνειότερον. ῥέα κεν πυθῶνα παρέλθοι.
Τῷ ῥα καὶ ἠλαίνων ἀλαπαζέμεν ἠπείλησε,
Λύγδαμις ὑβριστής· ἐπὶ δὲ στρατὸν ἱππημολγῶν
Ἤγαγε κιμμερίων, ψαμάθῳ ἴσον. οἵ ῥα παρ' αὐτὸν

κεκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον ἰναχιώνης.
Α', δειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔμελλεν
οὔτ' αὐτὸς σκυθίωνδε παλιμπετὲς, οὔτέ τις ἄλλος
ὅσσων ἐν λειμῶνι καϋστρίῳ ἔσαν ἅμαξαι,
Νοστήσειν. ἐφέσου γὰρ ἀεὶ τεὰ τόξα πρόκειται.
Πότνια μουνυχίη, λιμενοσκόπε χαῖρε φεραίη.
Μή τις ἀτιμήσῃ τὴν ἄρτεμιν. οὐδὲ γὰρ οἰνεῖ
Βωμὸν ἀτιμάσαντι, καλοὶ πόλιν ἦλθον ἀγῶνες,
Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν.
οὐδὲ γὰρ ἀτρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μισθῷ.
Μηδέ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον. οὐδὲ γὰρ ὦτος
Οὐδὲ μὲν ὠαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήστευσεν.
Μηδὲ χορὸν φεύγειν ἐνιαύσιον. οὐδὲ γὰρ ἱππὼ
Ἀκλαυτεὶ περὶ βωμὸν ἀπείπατο κυκλώσασθαι.
Χαῖρε μέγα κρείουσα, καὶ εὐάντησον ἀοιδῇ.

ΕἸΣ ΤῸΝ ἈΡΤΈΜΙΔΟΣ.

ΑΡΤΕΜΙΝ, οὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι.) τὸ ἑξῆς, ἄρτεμιν ὑμνοῦμεν ἀρχόμενοι. Ἑψιάασθαι.) διατρίβειν. παίζειν. Ἐφεζομένη γονάτεσσιν.) ὅμηρος. οὐδέ τιμιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν. Ἔα πάτερ.) τὸ ἐὰ δασυνόμενον καὶ ὀξυνόμενον, τὰ ἴδια ἢ τὰ ἀγαθὰ δηλοῖ. ψιλούμενον δὲ καὶ παροξυνόμενον, τὸ συγχώρει. καὶ δίδου. καὶ τὸ ὑπῆρχεν δὲ, εἰ πότε κοῦρος ἔα. Ἄεμμα.) ἡ νευρά. Ἀλλὰ φαεσφορίην τέ.) ἤ ὅτι λαμπαδοῦχος. ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ ἑκάτῃ. ἢ ὅτι τοὺς μαιευομένους προάγει εἰς φῶς. Λεγνωτόν.) τὸ ἔχον ᾤαν. ἤγουν τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου. λέγονται γὰρ αἱ ᾦαι. τὰ λώματα. οἱ κρωσσοί. ἄπερ ὅμηρος θυσσάνους καλεῖ. τῶν ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι. τὸ δὲ ἑξῆς, αἴ τε μοι, ὁπότε δὴ μὴ λύγκας, ἐνδρομίδας τε καὶ θοοὺς κύνας εὖ κομέοιεν. Ἀμίτρους.) ἀζώσους. μὴ διαπαρθενευομένας. μίτρας γὰρ ἐζώννυντο, ἃς ἔλυον ὅταν ἔμελλον διαπαρθενεύεσθαι. ἢ ὅτι οἱ ἄγαμοι

γυμνοί

γυμνοὶ ἐβάδιζον. Ἀμνισίδας.) Ἀμνισὸς ποταμὸς κρήτης. ἀφ' οὗ, κρητικάς. Ἐνδρομίδας.) Τὰ ὑποδήματα. Ἤνῖνα νεῖμον.) Περιττὸν τὸ ἦν. Λῇς.) Ἀντὶ τοῦ θέλεις. κατ' ἀποβολὴν τοῦ θε συλλαβῆς. κέχρηται πολλαχοῦ τῇ λέξει καὶ ὁ θεόκριτος· Λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε τᾷδε καθίξας. Σπαρνόν.) Σπάνιον. Μοῦνον ὅτ' ὀξείαισιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες.) Ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ εἰληθυίᾳ. Μέχρις.) Περιττόν ἐστι. Τυτθὸν κεν.) Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τυτθόν

Καὶ ἀρτέμιδος.) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔσσεται. Διαμεψύξασθαι.) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὀπάσσαι μετὰ τὰς λ. κοινῇ δὲ σοὶ καὶ τῷ ἀπόλλωνι πολλάς.

Ἐπεκρήνωσε κρήατι.) Ὅμηρος. ὅτι κεν κεφαλῇ καταινεύσω. Λευκὸν οὖθι κρηταῖον.) Ὄρος κρήτης. ἑνικῶς οὕτως εἴρηκε. λευκὰ δὲ ὄρη λέγονται πληθυντικῶς. Χαῖρε δὲ καίρατος.) Ποταμὸς κρήτης, καὶ πόλις ἡ καίρατος οὕτω λεγομένη. Ἀμορβούς.) Ἀκολούθους. παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Τοὺς μὲν ἔπετμε.) Τὸ ἑξῆς. τοὺς μὲν ἔτετμεν ὑπ' ἄκμοσιν ἡφαίστοιο. νῆσος δέ ἐστιν ἡ λιπάρα σικελίας· ἔνθα ἦν τὰ χαλκεῖα ἡφαίστου. ἔστι δὲ μία τῶν αἰολίδων. λέγεται δ' ὅτι σιδηρᾶ διάφορα θέντες ἐν αὐτῇ ναῦται ἕωθεν εὑρήκασι αὐτὰ ἐκ τῆς ἀναδόσεως τοῦ πυρὸς πεπανθέντα. καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἡ νῆσος λιπάρα διὰ τὸ αὐτὰ διάφορα ὄντα, ἓν γενέσθαι. Περὶ μύδρον.) Σίδηρον πεπυρακτωμένον, παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ διαρρεῖν. Πρήοσιν ὀσείησιν.) Ὄσα ὄρος μακεδονίας.

Φάεα μουνόγληνα.) Καὶ ἡσίοδος. κυκλοτερὴς δ' ὀφθαλμὸς ἔεις. Γλαύσσοντα.) Ὑπολάμποντα, ὅθεν καὶ γλαῦκος. Αὐτῶν τε βαρὺν στόνον, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδεισαν. Αἴτνη.) Ὄρος σικελίας.

Κύρνος.) Νῆσος ἀντικρὺ τῆς σικελίας ἡ κύρνος ἐστί. Εὖθ' οἵ γε ῥαιστῆρας.) Τὸ ἑξῆς. ἐπεὶ μέγα πολύ τ' ἄημα εὖθ' οἵ γε ῥαιστῆρας. λέγει δὲ τὰς σφύρας ῥαιστῆρας παρὰ τὸ ῥαίειν καὶ φθείρειν τὰ ὑποπίπτοντα. Ἀμβολαδίς.) Ἐκ διαδοχῆς. Ἀκηδέες.) Ἄφοβοι. Αἰθῇ.) Τῇ κεκαυμένῃ, τῇ μελαίνῃ. Μορμύσσεται. Ἐκφοβεῖ.) Ὅπως ὀπίπεια δοίη.) Τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν δῶρα. Ὤλοψας.) Ἀπέτιλας, ἐλέπισας. Κόμην ἐπενείματ' ἀλώπηξ.) πάθος περὶ τὴν κεφαλὴν γινόμενον, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο λέγεται ὅτι ἔνθα ἂν οὐρήσῃ, ἄγονος ὁ τόπος τῷ ἔτει ἐκείνῳ γίνεται.

Κυδώνιον.) Ἔθνος κρήτης. ἀφ' οὗ, κρητικόν. Κατακληΐδα.)

τὴν φαρέτραν. Μόνιον δάκος.) Καταμόνας νεμόμενον. Ὁ δὲ κρέα λυγκός.) Εἶδος θηρίου, οὗ τὸ οὖρον πήγνυται· ὃ καλοῦσι λυγκούριον. Μαιναλίης.) Μαίναλον ὄρος ἀρκαδίας. Πηγούς.) Λευκούς. καὶ ὅμηρος, πηγεσιμάλλῳ. Κυνοσουρίδας.) Τὰς ἀπὸ κυνῶν καὶ ἀλωπέκων τικτομένας κύνας. ἢ τὰς λακωνικάς. κυνοσουρὶς γὰρ τόπος λακωνικῆς. Καὶ οὐ μύοντα λαγωόν.) Ὁ δὲ λαγωὸς καὶ ἐν τῷ κοιμᾶσθαι οὐ μύει. Καὶ ὕστριχος.) Ὕστριξ, θηρίον τι ταχύτατον. Προμολῆς.) Ταῖς διεξόδοις τοῦ παῤῥασίου ὄρους ἀρκαδίας. Μελαμψήφιδος ἀναύρου.) Ποταμὸς θεσσαλίας ὁ ἄναυρος.

Κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.) Σημείωσαι ὅτι τὰς θηλείας ἐλάφους κερατοφόρους εἶπε. Κελάδοντος.) Ποταμὸς ἀρκαδίας.

Κεραυνίος.) Λόφος ἀρκαδίας. Τιτυοκτόνε.) Τιτυὸς βιασάμενος λητώ, ἀνῃρέθη ἀπὸ ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος. Αἵμῳ ἔπι.) ὄρος θρᾴκης. Καταῖξ δέ, ἡ λεγομένη καταιγίς. Μυσῷ ἐν οὐλύμπῳ.) Ἔστι γὰρ καὶ μακεδονίας. Ἐμμάξαι.) Ἐμβάλης.

Κτηνέα φιν.) Φὶν χωρὶς τοῦ σ. διὰ τὸ μέτρον. Ἢ βλητοί.) Βεβλημέναι ἀπὸ ἀρτέμιδος. Τρώγει.) Τρύχει, φθείρει. Ταὶ δὲ θυωρόν.) Θυωρὸς ἡ φιλικὴ τράπεζα. κυρίως δὲ ἡ θεοῖς ἀνατιθεμένη. τὸ δὲ ἑξῆς, πολλὴν μίαν θυωρὸν τὰ δίφρα τίθενται αἱ εἰνάτορες καὶ αἱ γαλόῳ. Εἴη μὲν ἐμοὶ φίλος.) Εἴη μοι φίλος, ὅς τις ἀπὸ σοῦ προνοεῖται. εἴην δὲ καὶ αὐτός. Τόξα καὶ ἄντυγες.) Ἀπὸ τῆς ἄντυγος, τὸ ὅλον ἅρμα σημαίνει. Ἀκακήσιος.) Ἀπὸ ὄρους ἀρκαδίας. ἢ ὁ μηδενὸς κακοῦ παραίτιος ὤν. Τιρύνθιος ἄκμων.) Ὁ μὴ καμὼν ἐπὶ τοῖς ἄθλοις ἡρακλῆς. Πενθερή.) Ἡ ἥρα. Γινώσκει.) Σωφρονίζει. κολακεύει ὁ ἡρακλῆς. Ἔα πέρκας.) Διὰ τὴν ἀδηφαγίαν τὰ μείζω τῶν ζώων κελεύει αὐτὴν ἀγρεύειν. Φρυγίη.) Φρυγία ὄρος τραχῖνος. ἔνθα ἐκάη ὁ ἡρακλῆς. Θειοδάμαντι.) Βασιλεὺς δρυόπων ὁ θειοδάμας. Ὠκύθεον τετραπέτηλον) τὸ ταχέως ἀνατέλλον τετράφυλλον. Ὑπαλλωίδας.) Πυέλους, ποτίστρας. Ἡνίκα δ' αἱ νύμφαι σε.) τὸ ἑξῆς, ἡνίκα αἱ νύμφαι μὴ νεῖον τημοῦτος. Ἰνωπίο.) Ἰνωπὸς, ποταμὸς δήλου. αἰγύπτιος δὲ διὰ τὸν νεῖλον. ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκεῖ πλημμυρεῖ. ἢ ὅτι λέγεται τοῦ ὕδατος τοῦ νείλου μετέχειν λαθραίως.

Πιτάνη δέ, πόλις μακεδονίας. Ἢ ἐνὶ λίμναις.) Λίμναι, δῆμος ἀττικῆς. ἔνθα τιμᾶται ἡ ἄρτεμις. Ἁλὰς ἀραφηνίδας.) Δύο ἁλαὶ

δῆμοι τῆς ἀττικῆς, ἄλλαι ἀραφανίδες. καὶ ἄλλαι ζωνίδες. Τέθμια.) Τὰ νόμιμα τῶν πωροσκυθῶν τὸ θύειν τοὺς ξένους. Τημοῦτος.) Τηνικαῦτα ἐπ' ἀλλοτρείῳ. τὸ ἑξῆς. ἡνίκα αἱ νύμφαι τὴν ἄρτεμιν τῷ χορῷ κυκλώσονται, μὴ γένοιτο τὰς ἐμὰς βοῦς ἐπ' ἀλλοτρείῳ μισθῷ ἐργάζεσθαι. καὶ γὰρ ὁ ἥλιος ἐπέχει τὸν ἑαυτοῦ δρόμον καὶ αὐτὸς ἐφορῶν τὸν χορὸν τῶν νυμφῶν. ὥς τι γίγνεσθαι πολὺ τὸ τῆς ἡμέρας διάστημα. Στυμφαλίδες.) Ἠπειρωτικαί. στύμφαι γὰρ χωρίον τῆς ἠπείρου. λέγει δὲ καλὰς βοῦς ἔχειν τὴν ἤπειρον. Κόπρον.) Τὴν ἔπαυλιν. Κεραελκέας.) Διὰ τὸ τοῖς κεράσιν ἕλκειν τὸ ἄροτρον. Γέργη.) Μητρόπολις παμφυλίας.

Τηΰγετον.) Ὄρος λακεδαίμονος. Εὐρίποιο.) Εὔριπος ὁ μεταξὺ εὐβοίας καὶ βοιωτίας ῥοῦς. καλεῖται δ' οὕτως ἡ εὔβοια, διὰ τὸ εὐθυμήκη αὐτὴν κεῖσθαι. λέγεται δὲ καὶ μάκεις. Γορτυνίδα.) Κρητικήν. ἀπὸ τόπου. Ἐλλοφόνον.) Νεβροκτόνον. Βριτόμαρτιν). Βριτόμαρτις ὄνομα κύριον τῆς νύμφης. ἀφ' ἧς καὶ ἡ ἄρτεμις ἐν κρήτῃ βριτόμαρτις τιμᾶται, ὡς διογενιανός. Γαίπαλά τε.) Τόπους τραχεῖς. Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι.) Οὖπις ἐπίθετον ἀρτέμιδος. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας, ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν οὖπιν. ἢ διὰ τὰς ὑπερβορέους κόρας. οὖπιν. ἑκαέργην. λοξώ. ἃς ἐτίμησεν ἀπόλλων καὶ ἄρτεμις. καὶ ἀπὸ μιᾶς μὲν οὖπις ἡ ἄρτεμις. λοξίας δὲ καὶ ἑκάεργος ἐκ τῶν λοιπῶν, ὁ ἀπόλλων. Ὑψηίς.) Ἡ κυρήνη. Ἰώλκιον.) Τὸν τύμβον τοῦ πελίου. ἰώλκιος γὰρ ὁ πελίας. Καὶ κεφάλου ξανθήν.) Ἤτοι τὴν πρόκριν, καὶ καλὴν ἀντίκλειαν. ἢ τὴν μητέρα ὀδυσσέως, ἢ ἄλλην τινά.

Ποδορρώην.) Τὴν τοῖς ποσὶν ὀρούουσαν, καὶ ὁρμῶσαν. Οὐδέ μὲν ὑλαῖόν τε.) Ὑλαῖος καὶ ῥοῖκος κένταυροι περὶ ἀρκαδίαν. οὓς ἀνεῖλεν ἀταλάντη βιασαμένους αὐτήν. Τάων μαιναλίη νᾶεν φόνῳ.) Τῶν λαγόνων τῶν κενταύρων. Νᾶεν.) Ἔσταξεν. ἔβρεξεν. ὅθεν καὶ νᾶμα, καὶ νασμός. Χησιάς.) Χήσιον ἀκρωτήριον τῆς σάμου. καὶ ἴμβρασος ποταμὸς τῆς σάμου. Ῥαμνουσίδι.) Ῥαμνοῦς δῆμος ἀττικῆς. ἔνθα τῇ νεμέσει ὁ ζεὺς συνεκαθεύδησεν. ἡ τις ἔτεκεν ὠόν. ὅπερ εὑροῦσα ἡ λήδα, ἐθέρμανε. καὶ ἐξέβαλε τοὺς διοσκούρους, καὶ τὴν ἑλένην. Ἀζηνία.) Ὄρος ἀρκαδίας. Τὸν δ' ἐνὶ λούσοις.) Ἡ εὐθεῖα τὰ λοῦσα. ὡς ἡρωδιανός. Εἵλεο παίδων.)

Μανεῖσαι γὰρ αἱ τρεῖς αὐτοῦ θυγατέρες, πάλιν διὰ τῆς ἀρτέμιδος ἡμερώθησαν. ὁ δὲ, κτίζει ἱερὰ δύο. ἓν μὲν κορείης. ἓν δὲ ἡμερείης, διότι τὰς κόρας ἡμέρωσεν. Ἱππώ.) Μία τῶν ἀμαζόνων. Ἔργον ἀθηναίης.) Ἀθηνᾶ γὰρ ἔφορος πάσης τέχνης. Σάρδιας.) Πόλις λυδίας. Βερεκύνθιον.) Μεταξὺ λυδίας καὶ φρυγίας. Ῥέα κεν πυθῶνα.) Ὅμηρος. οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει. Καὶ ἠλαίνων.) Μωραινόντων. Βοὸς πόρον ἰναχιώνης. τῆς ἰοῦς, τῆς εἰς βοῦν μεταμορφωθείσης. βόσποροι δὲ εἰσὶ δύο· ὅ, τε τοῦ βυζαντίου, καὶ ὁ κιμμερεῖος. Μουνυχίη.) Μουνύχιον γὰρ ἐστὶ μέρος τοῦ πειραιῶς τοῦ λιμένος τῶν ἀθηνῶν.

ΕἸΣ ΤῊΝ ΔΗ͂ΛΟΝ.

ΤῊΝ ἱερὴν ὦ θυμὲ, τίνα χρόνον, ἢ πότ' ἀείσεις
Δῆλον, ἀπόλλωνος κουροτρόφον; ἦ μὲν ἅπασαι
Κυκλάδες, αἳ νήσων ἱερώταται εἰν ἁλὶ κεῖνται,
Εὔυμνοι· δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
Ἐκ μουσέων, ὅτι φοῖβον ἀοιδάων μεδέοντα
Λοῦσέ τε καὶ σπείρωσε, καὶ ὡς θεὸν ἤνεσε πρώτη.
Ὡς μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὴ πίμπλειαν ἀείσει,
Ἔχθουσιν, τὼς φοῖβος, ὅ τις δήλοιο λάθηται.
Δήλῳ νῦν οἴμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν ἀπόλλων
Κύνθιος αἰνήσῃ με φίλης ἀλέγοντα τιθήνης.
Κείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος οἷά θ' ἁλιπλὴξ,
Αἰθυίῃς καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἠέπερ ἵπποις,
Πόντῳ ἐνεστήρικται. ὁ δ' ἀμφί ἑ πουλὺς ἑλίσσων
Ἰκαρίου πολλὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην.
Τῷ σφε καὶ ἰχθυβολῆες ἁλίπλοοι ἐννάσσαντο.
Ἀλλά οἱ οὐ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτῃσι λέγεσθαι,
Ὁππότ' ἐς ὠκεανόν τε καὶ ἐς τιτηνίδα τηθὺν
Νῆσοι ἀολλίζονται. ἀεὶ δ' ἔξαρχος ὁδεύει,

Ἡ δ' ὄπιθεν φοίνισσα μετ' ἴχνια κύρνος ὀπηδεῖ,
Οὐκ ὀνοτὴ, καὶ μάκρις ἀβαντιὰς ἐλλοπιήων,
Σαρδώ θ' ἱμερόεσσα, καὶ ἣν ἐπενήξατο κύπρις
Ἐξ ὕδατος τὰ πρῶτα. σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων.
Κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναὶ,
Δῆλος δ' ἀπόλλωνι. τί δὲ στιβαρώτερον ἕρκος;
Τείχεα μὲν καὶ λᾶες ὑπαὶ ῥιπῆς κε πέσοιεν
Στρυμονίου βορέαο. θεὸς δ' ἀεὶ ἀσυφέλικτος.
Δῆλε φίλη, τοῖος σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν.
Εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαὶ,
Ποίῃ ἐνιπλέξω σε, τί τοι θυμῆρες ἀκοῦσαι;
Ἢ ὡς τὰ πρώτιστα μέγας θεὸς οὔρεα θείνων
Ἄορι τριγλώχινι, τό οἱ τελχῖνες ἔτευξαν,
Νήσους εἰναλίας εἰργάζετο; νέρθε δὲ πάσας
Ἐκ νεάτων ὤχλισε, καὶ εἰσεκύλισε θαλάσσῃ.
Καὶ τὰς μὲν κατὰ βυθὸν ἵν' ἠπείροιο λάθωνται,
Πρυμνόθεν ἐῤῥίζωσε· σὲ δ' οὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη·
Ἀλλ' ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεες. οὔνομα δ' ἦν σοι
Ἀστερίη τὸ παλαιὸν, ἐπεὶ βαθὺν ἥλαο τάφρον
Οὐρανόθεν φεύγουσα διὸς γάμον ἀστέρι ἴση.
Τόφρα μὲν οὔπω σοι χρυσέη ἐπεμίσγετο λητὼ,
Τόφρα δ' ἔτ' ἀστερίη σὺ καὶ οὐ δέ πω ἔκλεο δῆλος.
Πολλάκις ἐκ τροιζῆνος ἀπὸ ξάνθοιο πολίχνης
Ἐρχόμενοι ἐφύρηνδε σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπου
Ναῦται ἐπεσκέψαντο. καὶ ἐξ ἐφύρης ἀνιόντες,
Οἱ μὲν ἔτ' οὐκ ἴδον αὖθι. σὺ δὲ στεινοῖο παρ' ὀξὺν
Ἔδραμες εὐρίποιο πόρον καναχηδὰ ῥέοντος.
Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνηνυμένη ἁλὸς ὕδωρ,
Μέσφ' ἐς ἀθηναίων προσενήξαο σούνιον ἄκρον·

Ἢ χίον, ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαστὸν
Παρθενίης. οὔπω γὰρ ἔην σάμος. ἧχι σε νύμφαι
γείτονος ἀγκαίου μυκαλησσίδες ἐξείνισσαν.
Ἡνίκα δ' ἀπόλλωνι γενέθλιον οὖδας ὑπέσχες,
Τοῦτό σοι ἀντιμοιβὸν ἁλίπλοοι οὔνομ' ἔθεντο,
Οὕνεκεν οὐκέτ' ἄδηλος ἐπέπλεες, ἀλλ' ἐνὶ πόντου
Κύμασιν αἰγαίοιο ποδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας.
Οὐδ' ἥρην κοτέουσαν ὑπέτρεσας. ἡ μὲν ἁπάσαις
Δεινὸν ἐπεβρωμᾶτο λεχωΐσιν, αἳ διὶ παῖδας
Ἐξέφερον· λητοῖ δὲ διακριδὸν, οὕνεκα μούνη
Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον ἄρεος υἷα.
Τῷ ῥα καὶ αὐτὴ μὲν σκοπιὴν ἔχεν αἰθέρος εἴσω
Σπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν. εἶργε δὲ λητὼ
Τειρομένην ὠδῖσι. δύω δέ οἱ εἵατο φρουροὶ
Γαῖαν ὑποπτεύοντες· ὁ μὲν πέδον ἠπείροιο
Ἥμενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔπι θρήϊκος αἵμου,
Θοῦρος ἄρης ἐφύλασσε σὺν ἔντεσι. τὼ δέ οἱ ἵππω
Ἑπτάμυχον βορέαο παρὰ σπέος ηὐλίζοντο.
Ἡ δ' ἔπι νησάων ἑτέρη σκοπὸς εὐρειάων
Ἧστο κόρη θαύμαντος ἐπαΐξασα μίμαντι.
Ἔνθ' οἱ μὲν πολίεσιν ὅσαις ἐπεβάλλετο λητὼ
Μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπετρώπων δὲ δέχωσθαι.
Φεῦγε μὲν ἀρκαδίη, φεῦγεν δ' ὄρος ἱερὸν αὔγης,
Παρθένιον. φεῦγεν δ' ὁ γέρων μετόπισθε φενειός.
Φεῦγε δ' ὅλη πελοπηῒς ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ,
Ἔμπλην αἰγιαλοῦ τε καὶ ἄργεος. οὐ γὰρ ἐκείνας
Ἀτραπιτοὺς ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχεν ἴναχον ἥρη.
Φεῦγε καὶ ἀονίη τὸν ἕνα δρόμον. αἳ δ' ἐφέποντο
Δίρκη τε στροφίη τε, μελαμψήφιδος ἔχουσαι

Ἰσμηνοῦ χέρα πατρός. ὁ δ' εἵπετο πολλὸν ὄπισθεν
Ἀσωπὸς βαρύγουνος, ἐπεὶ πεπάλακτο κεραυνῷ.
Ἡ δ' ὑποδινηθεῖσα χοροῦ ἀπεπαύσατο νύμφη,
Αὐτόχθων μελίη, καὶ ὑπόχλοον ἔσχε παρειήν,
Ἥλικος ἀσθμαίνουσα περὶ δρυὸς ὡς ἴδε χαίτην
Σειομένην ἑλικῶνος. ἐμαὶ θεαὶ εἴπατε μοῦσαι,
Εἰ ῥ' ἐτεὸν ἐγένοντο τότε δρύες ἡνίκα νύμφαι.
Νύμφαι μὲν χαίρουσιν ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει.
Νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν, ὅτε δρυσὶν οὐκ ἔτι φύλλα.
Ταῖς μὲν ἔτ' ἀπόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χολώθη.
Φθέγξατο δ' οὐκ ἀτέλεστον ἀπειλήσας ἐπὶ θήβῃ.
Θήβη, τί, πτε τάλαινα τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις;
Μή πω μή μ' ἀέκοντα βιάζεο μαντεύεσθαι.
Οὔ πω μοι πυθῶνι μέλει τριποδήιος ἕδρη.
Οὐ δέ τι πω τέθνηκεν ὄφις μέγας, ἀλλ' ἔτι κεῖνο
Θηρίον αἰνογένειον ἀπὸ πλειστοῖο καθέρπον,
Παρνησὸν νιφόεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις.
Ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τι τομώτερον, ἢ ἀπὸ δάφνης.
Φεῦγε πρόσω. ταχινός σε κιχήσομαι, αἵματι λούσων
Τόξον ἐμόν. σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς
Ἔλλαχες. οὐ σύ γ' ἐμεῖο φίλη τροφός. οὐδὲ κιθαιρὼν
Ἔσσεται. εὐαγέων δὲ καὶ εὐαγέεσσι μελοίμην.
Ὣς ἄρ' ἔφη. λητὼ δὲ μετάτροπος αὖθις ἐχώρει.
Ἀλλ' ὅτ' ἀχαιϊάδες μιν ἀπηρνήσαντο πόληες
Ἐρχομένην, ἑλίκη τε ποσειδάωνος ἑταίρη,
Βοῦρά τε δεξαμενοῖο βοόστασις οἰνιάδαο,
Ἂψ δ' ἐπὶ θεσσαλίην πόδας ἔτρεπε. φεῦγε δ' ἄναυρος
Καὶ μεγάλη λάρισσα, καὶ αἱ χειρωνίδες ἄκραι.
Φεῦγε δὲ καὶ πηνειὸς ἑλισσόμενος διὰ τεμπέων.

Ἥρη, σοὶ δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο.
Οὐδὲ κατηκλάσθης τι καὶ ᾤκτισας, ἡνίκα πήχεις
Ἀμφοτέρους ὀρέγουσα, μάτην ἐφθέγξατο τοῖα.
Νύμφαι Θεσσαλίδες ποταμοῦ γένος, εἴπατε πατρὶ
Κοιμῆσαι μέγα χεῦμα. περιπλέξασθε γενείῳ
Λισσόμεναι τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα τεκέσθαι.
Πηνειὲ Φθιῶτα, τί νῦν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;
ὦ πάτερ, οὐ μὴν ἵππον ἀέθλιον ἀμφιβέβηκας.
Ἦ ῥά τοι ὧδ' αἰεὶ ταχινοὶ πόδες, ἢ ἐπ' ἐμεῖο
Μοῦνοι ἐλαφρίζουσι; πεποίησαι δὲ πέτεσθαι
Σήμερον ἐξαπίνης; ὁ δ' ἀνήκοος. ὦ ἐμὸν ἄχθος,
Ποῖ σε φέρω; μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τένοντες.
Πήλιον ὦ Φιλύρης νυμφήιον, ἀλλὰ σὺ μεῖνον·
Μεῖνον, ἐπεὶ καὶ θῆρες ἐν οὔρεσι πολλάκι σεῖο
ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι.
Τὴν δ' ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείβετο δάκρυα λείβων·
Λητοῖ, ἀναγκαίη μεγάλη θεός. οὐ γὰρ ἔγωγε
Πότνια, σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι. οἶδα καὶ ἄλλας
Λουσαμένας ἀπ' ἐμοῖο λεχωίδας. ἀλλά μοι Ἥρη
Δαψιλὲς ἠπείλησεν. ἀπαύγασαι οἷος ἔφεδρος
Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο σκοπιὴν ἔχει. ὅς κε με ῥεῖα
Βυσσόθεν ἐξερύσειε. τί μήσομαι; ἦ ἀπολέσθαι
Ἡδύ τι τοι Πηνειόν; ἴτω πεπρωμένον ἦμαρ.
Τλήσομαι εἵνεκα σεῖο, καὶ εἰ μέλλοιμι ῥοάων
Διψαλέην ἄμπωτιν ἔχων αἰώνιον ἕρπειν,
Καὶ μόνος ἐν ποταμοῖσιν ἀτιμότατος καλέεσθαι.
Ἠνὶ δ' ἐγώ. τί περισσά; κάλει μόνον εἰλήθυιαν.
Εἶπε· καὶ ἠρώησε μέγαν ῥόον. ἀλλά οἱ ἄρης
Παγγαίου προθέλυμνα καρήατα μέλλεν ἀείρας

Ἐμβαλέειν

Ἐμβαλέειν δίνῃσιν, ἀποκρύψαι δὲ ῥέεθρα.
Ὑψόθι δ' ἐσμαράγησε, καὶ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῇ
Δούρατος. ἡ δ' ἐλέλιξεν ἐνόπλιον. ἔτρεμε δ' ὄσσης
Οὔρεα, καὶ πεδίον κραννώνιον, αἵ τε δυσαεῖς
Ἐσχατιαὶ πίνδοιο· φόβῳ δ' ὠρχήσατο πᾶσα
Θεσσαλίη. τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος.
Ὡς δ' ὁπότ' αἰτναίου ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
Σείονται μυχὰ πάντα, κατουδαίοιο γίγαντος
Εἰς ἑτέρην βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο.
Θερμαῦστραί τε βρέμουσιν ὑφ' ἡφαίστοιο πυράγρης,
Ἔργα θ' ὁμοῦ. δεινὸν δὲ πυρίκμητοί τε λέβητες,
Καὶ τρίποδες πίπτοντες ἐπ' ἀλλήλοις ἰαχεῦσι,
Τῆμος ἔγεντ' ἄραβος σάκεος τόσος εὐκύκλοιο.
Πηνειὸς δ' οὐκ αὖτις ἐχάζετο. μίμνε δ' ὁμοίως
Καρτερὸς ὡς τὰ πρῶτα. θοὰς δ' ἐστήσατο δίνας,
Εἰσόκε οἱ κοιηνὶς ἐκέκλετο· σώζεο χαίρων,
Σώζεο. μὴ σύ γ' ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα, τῆσδε
Ἀντ' ἐλεημοσύνης. χάριτος δέ τοι ἔσσετ' ἀμοιβή.
Ἦ. καὶ πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν, ἔστιχε νήσους
Εἰναλίας· αἱ δ' οὔ μιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο.
Οὐ λιπαρὸν νήεσσιν ἐχινάδες ὅρμον ἔχουσαι.
Οὐδ' ἥτις κέρκυρα φιλοξεινωτάτη ἄλλων·
Ἶρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἐφ' ὑψηλοῖο μίμαντος
Σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτρεπεν· αἱ δ' ὑφ' ὁμοκλῆς
Πασσυδίῃ φοβέοντο κατὰ ῥόον ἥν τινα τέτμοι.
Ὠγυγίην δ' ἤπειτα κόων μεροπηίδα νῆσον
Ἵκετο χαλκιόπης ἱερὸν μυχὸν ἡρωίνης.
Ἀλλά ἑ παιδὸς ἔρυκεν ἔπος τόδε· μὴ σύ γε μῆτερ
Τῇ με τέκοις. οὔτ' οὖν ἐπιμέμφομαι οὐδὲ μεγαίρω

Νῆσον, ἐπεὶ λιπαρή τε καὶ εὔβοτος εἰ νύ τις ἄλλη.
Ἀλλά οἱ ἐκ μοιρέων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος
Ἔστι σαωτήρων ὕπατον γένος. ᾧ ὕπο μίτρην
Ἵξεται οὐκ ἀέκουσα μακηδόνι κοιρανέεσθαι,
Ἀμφοτέρη μεσόγεια, καὶ αἳ πελάγεσσι κάθηνται,
Μέχρις ὅπου περάτη τε, καὶ ὁππόθεν ὠκέες ἵπποι
Ἠέλιον φορέουσιν. ὁ δ' εἴσεται ἤθεα πατρός.
Καί νύ ποτε ξυνός τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος
Ὕστερον, ὁππότ' ἂν οἱ μὲν ἐφ' ἑλλήνεσσι μάχαιραν
Βαρβαρικὴν, καὶ κελτὸν ἀναστήσαντες ἄρηα.
Ὀψίγονοι τιτῆνες ἀφ' ἑσπέρου ἐσχατόοντος
Ῥώσονται νιφάδεσσιν ἐοικότες, ἢ ἰσάριθμοι
Τείρεσιν, ἡνίκα πλεῖστα κατ' ἠέρα βουκολέονται.
Φρούρια καὶ
Καὶ πεδία κρισσαῖα. καὶ ἤπειροι
Ἀμφιπεριστείνονται. ἴδωσι δὲ πίονα καρπὸν
Γείτονος αἰθομένοιο. καὶ οὐκέτι μοῦνον ἀκουῇ,
Ἀλλ' ἤδη παρὰ νηὸν ἀπαυγάζοιντο φάλαγγας
Δυσμενέων. ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσιν ἐμεῖο
Φάσγανα καὶ ζωστῆρας ἀναιδέας, ἐχθομένας τε
Ἀσπίδας. αἳ γαλάτῃσι κακὴν ὁδὸν ἄφρονι φύλῳ
Στήσονται. τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γέρας· αἱ δ' ἐπὶ νείλῳ
Ἐν πυρὶ τοὺς φορέοντας ἀποπνεύσαντας ἰδοῦσαι
Κείσονται, βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος
Ἐσσόμεναι πτολεμαῖε. τά τοι μαντήια φαίνω.
Αἰνήσεις μέγα δή τι τὸν εἰσέτι γαστέρι μάντιν
Ὕστερον ἤματα πάντα. σὺ δὲ ξυμβάλλεο μῆτερ.
Ἔστι διειδομένη τις ἐν ὕδατι νῆσος ἀραιὴ,
Πλαζομένη πελάγεσσι. πόδες δέ οἱ οὐχ ἑνὶ χώρῳ·

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ παλιῤῥοίη ἐπινήχεται ἀνθέρικος ὥς.
Ἔνθα νότος ἔνθ' εὖρος ὅπῃ φορέησι θάλασσα.
Τῇ με φέροις. κείνην γὰρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλουσαν.
Αἱ μὲν τόσσα λέγοντος ἀπέτρεχον εἰν ἁλὶ νῆσοι.
Ἀστερίη φιλόμολπε, σὺ δ' εὐβοίηθε κατῄεις
Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας, οὔτι παλαιόν.
Ἀλλ' ἔτι τοι μετόπισθε γεραίστιον εἵπετο φῦκος

φλέξας. ἐπεὶ περικαίεο πυρὶ
Τλήμον' ὑπ' ὠδίνεσσι βαρυνομένην ὁρόωσα.
Ἥρη σοὶ μὲν ἔρεξον ὅ,τι φίλον. οὐ γὰρ ἀπειλὰς
Ὑμετέρας ἐφύλαξα. πέρα πέρα εἰς ἐμὲ Λητοῖ.
Ἔννεπες. ἡ δ' ἄῤῥητον ἄλης ἀπεπαύσατο λυγρῆς.
Ἕζετο δ' ἰνωποῖο παρὰ ῥόον, ὅν τε βάθιστον
Γαῖα τότ' ἐξανίησιν ὅτε πλήθοντι ῥεέθρῳ
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατέρχεται αἰθιοπῆος.
Λύσατο δὲ ζώνην. ἀπὸ δ' ἐκλίνθη ἔμπαλιν ὤμοις
Φοίνικος ποτὶ πρέμνον, ἀμηχανίης ὑπὸ λυγρῆς
Τειρομένη. νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔῤῥεεν ἱδρώς.
Εἶπε δ' ἀλυσθμαίνουσα. τί μητέρα κοῦρε βαρύνεις;
Αὕτη τοι φίλε νῆσος ἐπιπλώουσα θαλάσσῃ.
Γείνεο γείνεο κοῦρε, καὶ ἤπιος ἔξιθι κόλπου.
Νύμφα διὸς βαρύθυμε, σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἄπυστος
Δὴν ἔμεναι· τοίη σε προσέδραμεν ἀγγελιῶτις.
Εἶπε δ' ἔτ' ἀσθμαίνουσα, φόβῳ δ' ἀνεμίσγετο μῦθος·
Ἥρη τιμήεσσα, πολὺ προὔχουσα θεάων,
Σὴ μὲν ἐγώ, σὰ δὲ πάντα. σὺ δὲ κρείουσα κάθησαι,
Γνησίη οὐλύμποιο. καὶ οὐ χέρα δείδιμεν ἄλλην
Θηλυτέρην. σὺ δ' ἄνασσα τὸν αἴτιον εἴσεαι ὀργῆς.

Λητὼ δὴ μίτρην ἀναλύεται ἔνδοθι νήσου.
Ἄλλαι μὲν πᾶσαί μιν ἀπέστυγον, οὐδ' ἐδέχοντο.
Ἀστερίη δ' ὀνομαστὶ παρερχομένην ἐκάλεσεν,
Ἀστερίη πόντοιο κακὸν σπάρον. οἶδα καὶ αὐτή.
Ἀλλὰ φίλη, δύνασαι γὰρ ἀμύνειν πότνια δούλοις
ὑμετέροις, οἳ σεῖο πέδον πατέουσιν ἐφετμῇ.
Ἦ. καὶ ὑπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἷζε κύων ὣς
Ἀρτέμιδος, ἥ τις τε θοῆς ὅτε παύσεται ἄγρης
ἵζει θηρήτειρα παρ' ἴχνεσιν. οὔατα δ' αὐτῆς
ὀρθὰ μάλ' αἰὲν ἑτοῖμα θεῆς ὑποδέχθαι ὀμοκλήν.
Τῇ ἰκέλη θαύμαντος ὑπὸ θρόνον ἵζετο κούρη.
Κείνη δ' οὐδέποτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἕδρης.
Οὐδ' ὅτε οἱ ληθαῖον ἐπὶ πτερὸν ὕπνος ἐρείσει.
Ἀλλ' αὐτοῦ μεγάλοιο ποτὶ γλωχῖνα θρόνοιο
τυτθὸν ἀποκλίνασα καρήατα, λέχριος εὕδει.
Οὐδέποτε ζώνην ἀναλύεται, οὐδὲ ταχείας
ἐνδρομίδας, μή οἵ τι καὶ αἰφνίδιον ἔπος εἴπῃ
δεσπότις. ἦ δ' ἀλεγεινὸν ἀλαστήσασα προσηύδα.
Οὕτω νῦν ὦ ζηνὸς ὀνείδεα, καὶ γαμέοιτε
λάθρια, καὶ τίκτοιτε κεκρυμμένα. μὴ δ' ὅθι δειλαὶ
δυστοκέες μογέουσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι φῶκαι
εἰνάλιαι τίκτουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.
Ἀστερίῃ δ' οὐδέν τι βαρύνομαι εἵνεκα τῆσδε
ἀμπλακίης. οὐδ' ἔστιν ὅπως ἀποθύμια ῥέξω
τόσσα δέοι, μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσσατο Λητοῖ.
Ἀλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι, οὕνεκ' ἐμεῖο
δέμνιον οὐκ ἐπάτησε, Διὸς δ' ἀνθείλετο πόντον.
Ἡ μὲν ἔφη. κύκνοι δὲ θεοῦ μέλποντες ἀοιδοὶ
Μηόνιον Πακτωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπόντες

Ἑβδομάκις

Ἑβδομάκις περὶ δῆλον· ἐπήεισαν δὲ λοχείῃ
Μουσάων ὄρνιθες ἀοιδότατοι πετεηνῶν.
Ἔνθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρῃ ἐνεδήσατο χορδὰς
Ὕστερον, ὁσσάκι κύκνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν ἄεισαν.
ὄγδοον οὐκέτ' ἤεισαν. ὁ δ' ἔκθορεν. αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν
Νύμφαι δηλιάδες ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο
εἶπαν ἐληθυίης ἱερὸν μέλος· αὐτίκα δ' αἰθὴρ
Χάλκεος ἀντήχησε διαπρυσίην ὀλολυγήν.
Οὐδ' ἥρη νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο ζεύς.
Χρύσεά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνετο δῆλε.
Χρυσῷ δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔρρεε λίμνη.
Χρύσειον δ' ἐκόμησε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης.
Χρυσῷ δὲ πλήμυρε βαθὺς ἰνωπὸς ἑλιχθείς·
Αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἀπ' οὔδεος εἵλεο παῖδα.
Ἐν δ' ἐβάλευ κόλποισιν. ἔπος δ' ἐφθέγξαο τοῖον.
Ὦ μεγάλ', ὦ πολύβωμε, πολύπτολι, πολλὰ φέρουσα,
Πίονες ἤπειροί τε, καὶ αἳ περιναίετε νῆσοι,
Αὐτὴ ἐγὼ τοιήδε δυσήροτος. ἀλλ' ἀπ' ἐμεῖο
Δήλιος ἀπόλλων κεκλήσεται. οὐδέ τις ἄλλη
Γαιάων τοσσόνδε θεῷ πεφιλήσεται ἄλλῳ.
Οὐ κερχνὶς κρείοντι ποσειδάωνι λεχαίῳ,
Οὐ πάγος ἑρμείῃ κυλλήνιος, οὐ διὶ κρήτη,
Ὡς ἐγὼ ἀπόλλωνι. καὶ ἔσσομαι οὐκ ἔτι πλαγκτή.
Ὧδε σὺ μὲν κατέλεξας. ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν.
Τῷ καὶ νησάων ἁγιωτάτη ἐξέτι κείνου
Κλῄζῃ ἀπόλλωνος κουροτρόφος, οὐδέ σ' ἐνυὼ
Οὐδ' ἀΐδης, οὐδ' ἵπποι ἐπιστείβουσιν ἄρηος.
ἀλλά τοι ἀμφιετεῖς δεκατηφόροι αἰὲν ἀπαρχαὶ
Πέμπονται. πᾶσαι δὲ χοροὺς ἀνάγουσι πόληες.

Αἵ τε πρὸς ἠελίου, αἵ θ᾽ ἕσπερον, αἵ τ᾽ ἀνὰ μέσσην
Κλήρους ἐστήσαντο, καὶ οἳ καθύπερθε βορέης
Οἰκία θινὸς ἔχουσι πολυχρονιώτατον αἷμα.
Οἱ μέν τοι καλάμην τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρῶτοι
Ἀσταχύων φορέουσιν, ἃ δωδώνηθε πελασγοὶ
Τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρώτιστα δέχονται
Γηλεχέες θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος.
Δεύτερον, ἱερὸν ἄστυ, καὶ οὔρεα μηλίδος αἴης
Ἔρχονται. κεῖθεν δὲ διαπλώουσιν ἀβάντων
Εἰς ἀγαθὸν πεδίον ληλάντιον. οὐδέ τι μακρὸς
Ὁ πλόος εὐβοίηθεν, ἐπεὶ σέο γείτονες ὅρμοι.
Πρῶταί τοι τάδ᾽ ἔνεικαν ἀπὸ ξανθῶν ἀριμασπῶν
Οὖπίς τε λοξώ τε καὶ εὐαίων ἑκαέργη,
Θυγατέρες βορέαο· καὶ ἄρσενες, οἳ τότ᾽ ἄριστοι
Ἠιθέων. οὐδ᾽ οἵ γε παλιμπετὲς οἴκαδ᾽ ἵκοντο.
Εὔμοιροι δ᾽ ἐγένοντο, καὶ ἀκλέες οὔποτ᾽ ἐκεῖνοι.
Ἤτοι δηλιάδες μὲν ὅτ᾽ εὐήχης ὑμέναιος
Ἤθεα κουράων μορμύσσεται ἥλικα χαίτην
Παρθενικαί. παῖδες δὲ θέρος τὸ πρῶτον ἰούλω
Ἄρσενες ἠιθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέουσιν.
Ἀστερίη θυόεσσα, σὲ μὲν περί τ᾽ ἀμφί τε νῆσοι
Κύκλον ἐποιήσαντο, καὶ ὡς χορὸν ἀμφεβάλοντο
Οὔτε σιωπηλὴν οὔτ᾽ ἄψοφον. οὖλος ἐθείραις
Ἕσπερος, ἀλλ᾽ αἰεί σε καταβλέπει ἀμφιβόητον.
Οἱ μὲν ὑπαείδουσι νόμον λυκίοιο γέροντος
Ὅν τοι ἀπὸ ξάνθοιο θεοπρόπος ἤγαγεν ὠλήν.
Αἱ δὲ ποδὶ πλήσσουσι χορίτιδες ἀσφαλὲς οὖδας.
Δὴ τότε καὶ στεφάνοισι βαρύνεται ἱρὸν ἄγαλμα
Κύπριδος ἀρχαίης ἀειήκοον, ἥν ποτε θησεὺς

Εἵσατο

Εἵσατο σὺν παίδεσσιν ὅτε κρήτηθεν ἀνέπλει.
οἳ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον υἷα φυγόντες
Πασιφάης, καὶ γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου,
Πότνια σὸν περὶ βωμὸν ἐγειρομένου κιθαρισμοῦ
κύκλιον ὠρχήσαντο. χοροῦ δ᾽ ἡγήσατο θησεύς.
Ἔνθεν ἀειζώοντα θεωρίδος ἱρὰ φοίβῳ
κεκροπίδαι πέμπουσι τοπήϊα νηὸς ἐκείνης.
Ἀστερίη πολύβωμε, πολύλλιτε, τίς δέ σε ναύτης
ἔμπορος αἰγαίοιο παρήλυθε νηὶ θεούσῃ;
οὐχ οὕτω μεγάλοι μιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται.
Χρειὼ δ᾽, ὅττι τάχιστον ἄγει πλόον, ἀλλὰ τὰ λαίφη
ὠκέες ἐστείλαντο, καὶ οὐ πάλιν αὖθις ἔβησαν,
Πρὶν μέγαν ἢ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῇσιν ἑλίξαι
ῥησσόμενον, καὶ πρέμνον ὀδακτάσαι ἁγνὸν ἐλαίης
χεῖρας ἀποστρέψαντας, ἃ δηλιὰς εὕρετο νύμφη
Παίγνια κουρίζοντι καὶ ἀπόλλωνι γελαστύν.
ἱστίη, ὦ νήσων εὐέστιε, χαῖρε μὲν αὐτή,
Χαίροι δ᾽ ἀπόλλων τε, καὶ ἣν ἐλοχεύσατο λητώ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΗΣ ΔΗΛΟΥ.

ΠΙΜΠΛΕΙΑΝ.) ὄρος θρᾴκης ἱερὸν μουσῶν. Κείνη δ᾽ ἀνεμόεσσα καὶ ἄτροπος.) ὅτι ἀκίνητος καὶ ἄσειστος ἡ δῆλος, καὶ οὐδέποτε ἀνεμωμένη τινάσσεται. καὶ θουκυδίδης σεισμὸν γενόμενον μέγαν βουλόμενος ἐξηγήσασθαι, φησὶν, ὅτι τοσοῦτον ἦν μέγας, ὥστε τὴν δῆλον σεισθῆναι. ἄλλως. ἄτροπος. ἄσειστος. ἀγεώργητος. καὶ μὴ τρεπομένη καὶ μεταβαλλομένη ἐν τῷ ἀροῦσθαι. τραχεῖα γάρ. Ἀπομάσσεται.) Ἀποῤῥύπτει. Ἄχνην.) Ἀφρόν. Νῆσοι ἀολλίζονται.) οὐχ ὅτι αἱ νῆσοι ἀθροίζονται, ἀλλ᾽ οἱ ἔξαρχοι θεοί. Κύρνος ὀπηδεῖ.) Ἡ νῦν τύρος καλουμένη. Καὶ μάκρις ἀβαντίας, ἡ τῶν εὐβοέων. Σαοί.) Σῶζε. Ἐρυμναί.) Ἠσφαλισμέναι. Στρυμονίου βορέαο.) Στρυμὼν, ποταμὸς

καὶ πόλις θρᾴκης. Εἰ δὲ λίην πολέες σε.) Αἱ πινδάρου καὶ βακχυλίδου. ἔδει δὲ εἰπεῖν πολλαί. Χ᾽ ὡς τὰ πρώτιστα.) Λέγεται γὰρ ὅτι ὁ ποσειδῶν, τῇ τριαίνῃ ἀπὸ τῶν τοῦ χέρσου τὰς νήσους ἐποίει. Ἀπὸ ξάνθοιο πολίχνης.) Ἀπὸ τινὸς ξάνθου βασιλεύσαντος φοινίκων. Χαλκιδικῆς δ᾽ αὐτῆ μαρ.) Χαλκὶς πόλις εὐβοίας. Σουνίον.) Ἀκρωτήριον τῆς ἀττικῆς. Ἡ νήσοιο διάβροχον.) τοῦ σταίμου τὸ γόνυμον. Γείτονος ἀσκαίου.) Ἀσκαῖος βασιλεὺς σταίμου. Διακειδόν.) Κατ᾽ ἐξοχήν. μεγάλως. Ἀπορχομένη.) ὀρχιζομένη. Εἵατο.) Ἐκαθέζοντο. Αἵμου.) ὄρος θρᾴκης. Ἐπτάμυχον.) πολύμυχον. Νησαίων.) παραλόγως ἔχει τὴν διαίρεσιν. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α ἐστίν. Ἡ σὸ κόρη.) Ἡ ἶρις. Μίμαντι.) ὄρος χίου. Παρθένιον.) ὄρος ἀρκαδίας τὸ παρθένιον. ἔνθα τὴν αὔγην τὴν ἀλεοῦ θυγατέρα, ἱέρειαν τῆς ἀθηνᾶς, ἔφθειρεν ἡρακλῆς. Φεναιός.) πόλις ἀρκαδίας ἀρχαία. Ἔμπαλιν αἰγιαλοῦ τε καὶ ἄργεος).ὅμηρος, αἰγιαλόν τ᾽ ἀνὰ πάντα. Καὶ ἀονίη.) Ἀονίας τὰς θήβας λέγει. Δίρκη τε. στροφίη τε.) Κρῆναι ἐν θήβαις ταῖς βοιωτίαις. Ἰσμηνοῦ.) Ἰσμηνὸς ποταμὸς θηβῶν, καὶ ἀσωπός. Ἐπεὶ πεπάλακτο.) Ἐπεὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αἴγιναν ἁρπαγῆναι ὑπὸ διὸς ἀπήγγειλε σίσυφος. ὁ δὲ ἤρξατο διώκειν αὐτόν. ζεὺς δὲ ὀργισθεὶς ἐκεραύνωσεν αὐτόν. Ἡ δ᾽ ὑποδινηθεῖσα.) Ὑπότρομος γενομένη. αὐτόχθων μελίη, τὸ ἑξῆς, οὐκ ἔστι κύριον, ἀλλ᾽ ἁπλῶς εἴρηται περὶ πάσης μελίας. Ἑλικῶνος.) ὄρος βοιωτίας. Ταῖς μὲν ἔτ᾽ ἀπόλλων.) Ταῖς μὴ δεξαμέναις δηλαδὴ τὴν λητώ. Θήβη τί, πῆ τάλαινα τὸν αὐτίκα, τὸ ἑξῆς. ὦ θήβη τί αὐτίκα ἐλέγχεις τὸν ἐσόμενόν σοι πότμον. Τριποδήϊος.) ὁ δελφίνης. Ἀπὸ πλειστοῖο.) Πλειστὸς ποταμὸς φωκίδος παρὰ τὸν παρνασὸν ῥέων. ὅ ἐστιν ὄρος φωκίδος. Τομώτερον.) Σαφέστερον. Κακογλώσσοιο.) Τῆς νιόβης. ἐν θήβαις γὰρ κατῴκει. Κιθαιρών.) ὄρος θηβῶν. Ἑλίκη.) πόλις βοιωτίας. Βοῦρά τε δεξαμενοῖο.) Βοῦρα, πόλις ἀχαΐας. ᾤκησε δὲ αὐτὴν δεξαμενὸς ὁ κένταυρος. ἐκεῖ δὲ αὐτοῦ τὰ βοοστάσια ἐφυλάττετο. διὸ καὶ βοῦρα ὠνομάσθη.

Καὶ αἱ χειρωνίδες ἄκραι.) Τὸ πήλιον ὄρος τῆς θεσσαλίας διὰ τὸ τὸν χείρωνα ἐκεῖ οἰκῆσαι. Πηνειὸς ποταμὸς θεσσαλίας. Τεμπέων.) τέμπη αἱ στενώταται διεκβολαὶ τῶν θεσσαλίας ὀρῶν. Θεσσα-

λίδες.) Αἱ περὶ τὸν πηνειόν. Γεποίησαι.) Γροσποιεῖ τὸ ὀξέως ζέχειν. Φιλύρης νυμφήϊον.) Ἐν ᾧ πηλίῳ γὰρ ὁ κρόνος τῇ φιλύρᾳ μιγεὶς γεννᾷ τὸν χείρωνα. Ἀναγκαίη.) Τὸ τοῦ ποιητοῦ. ἀναγκαίη δ' ἐπείγει. Ἀπαύγασαι.) Θέασαι. Οἷος ἔφεδρος.) Τὸν ἥρη λέγει. Τί περιοσά.) Λείπει τὸ φθέγγομαι. Γαγγαίου.) Γάγγαιον ὄρος θρᾴκης. Ὄσσης.) Ὄρος θεσσαλίης. Γίνδιο.) Ὄρος περαίβιον. Εἰς ἑτέρου βειαρῆος.) Οἱ μὲν, βειαρέως. οἱ δὲ τυφωέως. οἱ δὲ ἐγκελάδου. Θερμαὶ ὑστραί.) Αἱ κάμινοι. Κοιηνίς.) Κοίου γὰρ καὶ φοίβης θυγάτηρ λυτώ. ἴσως κοιαντίς. Κέρκυρα.) Ἡ φαιακία. Μεροπηΐδα.) Ἢ ὅτι ἀπὸ μέροπος ἐβασιλεύθη, ἢ ὅτι μέροπες αὐτὴν ᾤκησαν. ἢ ὅτι μέροπος θυγάτηρ ἡ κῶς. Ἀλλά οἱ ἐκ μοιρέων.) Διὰ τὸ ἐκεῖσε ἀναζαφῆναι τὸν φιλάδελφον πτολεμαῖον ἐν τῇ κῷ. Ὑπὸ μίτρην.) Ὑπὸ τὴν βασιλείαν. ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

Μακηδόνι, ᾧ φιλαδέλφῳ πτολεμαίῳ. Τιτῆνες ἀφ' ἑσπέρου τῆς δύσεως. Τιτῆνες δὲ διὰ τὸ ἐπιχείρημα. Γώσονται νιφάδεσσιν.) Βρέννος ὁ τῶν γαλλῶν βασιλεὺς, συναγαγὼν τοὺς κελτοὺς, ἦλθεν ἐπὶ πυθῶνα, βουλόμενος τοῦ θεοῦ τὰ χρήματα διαρπάσαι. πλησίον δὲ γενομένων, ὁ ἀπόλλων χαλάζῃ χρησάμενος, ἀπώλεσε τοὺς πλείους αὐτῶν. ὀλίγων οὖν περιλειφθέντων, ἀντίγονός τις φίλος τοῦ φιλαδέλφου πτολεμαίου, προξενεῖ αὐτοὺς αὐτῷ ὥς τε ἐπὶ μισθῷ στρατεύεσθαι. καὶ δ' ἔχρηζεν ὁ πτολεμαῖος τούτου στρατεύματος. οἱ δὲ ὁμοίως ἠβουλήθησαν καὶ τοῦ πτολεμαίου διαρπάσαι τὰ χρήματα. γνοὺς οὖν συλλαμβάνει αὐτοὺς, καὶ ἀπάγει πρὸς τὸ στόμιον τοῦ νείλου τὸ λεγόμενον σεβεννυτικόν, καὶ κατέκλυσεν αὐτοὺς ἐκεῖσε. ταῦτα οὖν φησὶ ξυνὸν ἀγῶνα ἔσεσθαι. Τέων.) Ὧν ζηνῶν ἀσπίδων, αἱ μὲν, ἐμοὶ ἐς γέρας· αἱ δὲ, ᾧ πτολεμαίῳ δοθήσονται.

Διειδομένη.) Φαινομένη. Ἀραιή.) Λεπτή. Ἀνθέρικος ὥς.) Ἀνθέρικός ἐστιν ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καρπός. Γεραίστιον.) Γεραιστὸς ἀκρωτήριον εὐβοίας. Ἐφύ[λ]αξα.) Ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Φοίνικος ποτὶ πρέμνον.) Καὶ παρ' ὁμήρῳ. [δ]ήλῳ δή ποτε τοῖον ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ φοίνικος νέον ἔρνος [ἀ]νερχόμενον ἐνόησα. Ἀλυθμαίνουσα.) Γνδυσιῶσα, ἀσθμαί[νουσ]α. Νύμφα διός.) Γρὸς τὴν ἥραν ὁ λόγος. Σάρον.) Τὸ κάλλ[...] [...]ὐ δ' ὅτε οἱ λη[θ]αῖον.) Τὸ λήθην τῶν κα[...] [ἐ]μποιοῦν. [...] [Π]ρὸς τὴν γωνίαν τοῦ θρό-

F

ου. Λέχριος.) Πλάγιος. Ἐνδρομίδας.) Κυρίως τῶν κυνηγῶν τὰ ὑποδήματα. Ἀλετρίδες.) Αἱ θεράπαιναι, αἱ ἀλήθουσαι.

Μάλα γάρ τι κακῶς.) Καὶ γὰρ κακῶς τῇ Λητοῖ ἐχαρίσατο.

Μηόνιον Πακτωλόν.) Ποταμὸς Λυδίας, χρυσοῦ ψήγματα φέρων. Ἑβδομάκις.) Ἑπταμηνιαῖος γὰρ ἐτέχθη ὁ Ἀπόλλων. Ὀλολυγήν.) Τὴν μετὰ εὐφημίας λέγει εὐχήν. Λίμνη.) Ἡ θάλασσα. διὰ τὸ περιβρέχειν κύκλῳ τὴν νῆσον. ἢ λίμνη τις ἐν Δήλῳ περιφερής. Ὦ πολύβωμε.) Πρὸς τὴν γῆν λέγει πᾶσαν. Λεχαίῳ.) Λέχαιον, καὶ κερχνὶς, ἐστὶν ἀκρωτήρια, ἔνθα ὁ Ποσειδῶν τιμᾶται.

Αἴτ᾽ ἀνὰ μέσσην.) Ἐν μεσημβρίᾳ. Καὶ οἱ καθύπερθε.) Οἱ ὑπερβόρειοι. Οἰκία Θινός.) Θῖνα νῦν τὴν ὠκεανοῦ ζώνην λέγει. Καὶ μὲν τοι καλάμην τε.) Λέγεται ὅτι οἱ ὑπερβόρειοι δῶρα πέμπουσι τῷ Ἀπόλλωνι ἅτινα δέχονται πρῶτοι Δωδωναῖοι. Πηλεχέες.) Καὶ Ὅμηρος. χαμαιεῦναι. Μηλίδος.) Μηλὶς, πόλις Τραχῖνος. Ληλάντιον.) Ἐν Εὐβοίᾳ πεδίον Ληλάντιον, ἀπὸ Λήλαντος βασιλέως.

Ἀριμασπῶν.) Ἔθνος τῶν ὑπερβορέων. Οὖπίς τε.) Αἱ τρεῖς κόραι τῶν ὑπερβορέων σκυθῶν. Εὐαίων δὲ, ἡ μακαρία. Εὔμοιροι.) Εὔφημοι. Παρθενικαί.) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ φορέουσιν. Ἄρσενες.) Οἱ καθαροί. Οὖλος ἐθείραις.) Ὁλόκληρος ταῖς θριξὶ, τουτέστι λαμπρὸς ταῖς ἀκτῖσιν. Ὤλην.) Ὤλην γάρ τις Λύκιος εὗρε τὸν ὕμνον τοῦτον. Ἀριήκοον.) Ἀριήκοον Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν Δήλῳ. ὅπερ Θησεὺς ἔκτισε, διὰ τὸ εὐχερῶς τὴν Ἀριάδνην ὁλισθῆσαι εἰς πόθον τοῦ Θησέως, καὶ χειρώσασθαι τὸν Μινώταυρον. Σὸν περὶ βωμόν.) Τοῦτο καὶ Πλάτων ἔφη ἐν τῷ Φαίδωνι. Θεωρίδος ἱερᾶς.) σὲ ἑξῆς, θεωρίδος νηὸς, νεὼς τῆς τὰ ἱερὰ φερούσης. κυρίως δὲ θεωρὸς, ὁ τὰ θεοῦ ὁρῶν, ὅ ἐστι φυλάσσων. ἐκ δὲ τούτου ὁ ἱερεύς. Τοπήϊα.) Ὅπλα νεὼς παρὰ Λάκωσι. σχοινία. κάλοι. Βωμὸν ὑπὸ πληγῆσιν.) Ἐν Δήλῳ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἔθος ἦν τρέχειν, καὶ τύπτειν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος μάστιγι, καὶ ἀποδάκνειν ἐξηρηκω ισμένους ἐκ τῆς ἐλαίας. Γκασσόμενον.) Γλυκασσόμενον. Ὀδακτᾶσαι.) Δράξασθαι. δακεῖν. Ἱστίη, ὦ νήσων.) Ἔστι μὲν κυρίως ὁ βωμὸς ὁ ἐν μέσῳ τῷ δόμῳ ἑστώς. ἐπειδὴ οὖν ἡ Δῆλος ἐν μέσῳ τῶν κυκλάδων ἕστηκε, δοκεῖ ὥσπερ ἑστία τις κα[illegible]ν. Εὐέστιε.) Εὔοικε.

ΕἸΣ ΛΟΥΤΡΑ ΤΗ͂Σ ΠΑΛΛΑ´ΔΟΣ.

Ὅσσαι λωτροχόοι τᾶς παλλάδος ἔξιτε πᾶσαι.
Ἔξιτε τᾶν ἵππων ἄρτι φρυασσομενᾶν·
Τᾶν ἱερᾶν ἐσάκουσα καὶ ἁ θεὸς εὔτυκος ἕρπει.
Σοῦσθέ νυν ὦ ξανθαὶ, σοῦσθε πελασγιάδες.
Οὔποτ᾽ ἀθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,
Πρὶν κόνιν ἱππείαν ἐξελάσαι λαγόνων.
Οὐδ᾽ ὅκα δὴ λύθρῳ πεπαλαγμένα πάντα φέροισα
Τεύχεα τῶν ἀδίκων ἦνθ᾽ ἀπὸ γηγενέων.
Ἀλλὰ πολὺ πράτιστον ὑφ᾽ ἅρματος αὐχένας ἵππων
Λυσαμένα παγαῖς ἔκλυσεν ὠκεανῶ
Ἱδρῶ καὶ ῥαθάμιγγας. ἐφοίβασεν δὲ παγέντα
Πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ στομάτων.
Ὦ ἴτ᾽ ἀχαιϊάδες καὶ μὴ μύρα μηδ᾽ ἀλαβάστρως
Συρίγγων ἀΐω φθόγγον ὑπαξονίων·
Μὴ μύρα λωτροχόοι τᾷ παλλάδι, μηδ᾽ ἀλαβάστρως,
Οὐ γὰρ ἀθαναία χρίματα μικτὰ φιλεῖ·
Οἴσετε, μηδὲ κάτοπτρον. ἀεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τήνας.
Οὐδ᾽ ὅκα τὰν ἴδαν φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν,
Οὐδ᾽ ἐς ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς, οὐδὲ σιμοῦντος
Ἔβλεψεν δίναν ἐς διαφαινομέναν.
Οὐδ᾽ ἥρη. κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἑλοῖσα
Πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέθηκε κόμαν.
Ἁ δὲ δὶς ἑξήκοντα διαθρέξασα διαύλως,
Οἷα παρ᾽ εὐρώτᾳ τοὶ λακεδαιμόνιοι
Ἀστέρες, ἐμπεράμως ἐτρίψατο λιτὰ βαλοῖσα
Χρίματα τᾶς ἰδίας ἔκγονα φυταλιᾶς.
Ὦ κῶραι. τὸ δ᾽ ἔρευθος ἀνέδραμε πρώϊον, οἵαν

Ἢ ῥόδον ἢ σίβδης κόκκος ἔχει χροιήν.
Τῷ καὶ νῦν ἄρσέν τι κομίσσατε μοῦνον ἔλαιον,
ᾧ κάστωρ ᾧ καὶ χρίεται ἡρακλέης.
Οἴσετε καὶ κτένα οἱ πάγχρυσεον, ὡς ἀπὸ χαίταν
Πέξηται, λιπαρὸν σμασαμένα πλόκαμον.
Ἔξιθ' ἀθαναία. πάρα τοι καταθύμιος ἴλα,
Παρθενικαὶ μεγάλων παῖδες ἀκεστοριδᾶν.
Ὦ 'θάνα. φέρεται δὲ καὶ ἁ διομήδεος ἀσπίς,
ὡς ἔθος ἀργείων τοῦτο παλαιότερον
Εὐμήδης ἐδίδαξε, τεῒν κεχαρισμένος ἱρεύς.
Ὅς ποτε βωλευτὸν γνοὺς ἐπί οἱ θάνατον
Δᾶμον ἑτοιμάζοντα, φυγᾷ τεὸν ἱερὸν ἄγαλμα
ᾤχετ' ἔχων· κρεῖον δ' εἰς ὄρος ᾠκίσατο.
Κρεῖον ὄρος. σὲ δὲ δαῖμον ἀπορρώγεσσιν ἔθηκεν
Ἐν πέτραις. αἷς νῦν οὔνομα παλλατίδες.
Ἔξιθ' ἀθαναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ,
Ἵππων καὶ σακέων ἁδομένα πατάγῳ.
Σάμερον ὑδροφόροι μὴ βάπτετε. σάμερον ἄργος
Πίνετ' ἀπὸ κρανᾶν, μὴ δ' ἀπὸ τῶν ποταμῶν.
Σάμερον αἱ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἢ 's φυσάδειαν
Ἢ ἐς ἀμυμώνην οἴσετε τὰν δαναῶ.
Καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἄνθεσιν ὕδατα μίξας,
Ἥξει φορβαίων ἴναχος ἐξ ὀρέων
Τᾷ 'θάνᾳ τὸ λοετρὸν ἄγων καλόν. ἀλλὰ πελασγὲ
Φράζεο μὴ οὐκ ἐθέλων τὰν βασίλειαν ἴδῃς.
Ὅς κεν ἴδῃ γυμνὰν τὰν παλλάδα τὰν πολιοῦχον,
Τ' ἄργος ἐσοψεῖται τοῦτο πανυστάτιον.
Πότνι' ἀθαναία, σὺ μὲν ἔξιθι. μέσφα δ' ἐγώ τι
Ταῖσδ' ἐρέω. μῦθος δ' οὐκ ἐμός, ἀλλ' ἑτέρων.

Παῖδες ἀθαναία νύμφαν μίαν ὤποκα θήβαις
   Πουλύ τι καὶ περὶ δὴ φίλατο τᾶν ἑταρᾶν,
Ματέρα τειρεσίαο. καὶ οὔποκα χωρὶς ἔγεντο.
   Ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὖτ' ἐπὶ θεσπιέων,
Ἢ πὶ κορωνείας, ἢ εἰς ἁλίαρτον ἐλαύνοι
   Ἵππους, βοιωτῶν ἔργα διερχομένα.
Ἢ πὶ κορωνείας, ἵνα οἱ τεθυωμένον ἄλσος
   Καὶ βωμοὶ ποταμῷ κεῖντ' ἐπὶ κουραλίῳ.
Πολλάκις ἁ δαίμων μιν ἑῷ ἐπεβάσατο δίφρῳ.
   Οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν οὐδὲ χοροστασίαι
Ἁδεῖαι τελέθεσκον, ὅθ' οὐχ ἁγεῖτο χαρικλώ.
   Ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενε,
Καίπερ ἀθαναίᾳ καταθύμιον εὖσαν ἑταίραν.
   Δή ποτε γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας
Ἵππω ἐπὶ κράνᾳ, ἑλικωνίδι καλὰ ῥεοίσᾳ
   Λῶντο. μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἁσυχία.
Ἀμφότεραι λώοντο. μεσαμβριναὶ δ' ἔσαν ὧραι.
   Πολλὰ δ' ἁσυχία τῆνο κατεῖχεν ὄρος.
Τειρεσίας δ' ἔτι μοῦνος ἅμα κυσὶν ἄρτι γένεια
   Περκάζων, ἱερὸν χῶρον ἀνεστρέφετο.
Διψάσας δ' ἄφατόν τι, ποτὶ ῥόον ἤλυθε κράνας
   Σχέτλιος. οὐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θέμιτες.
Τὸν δὲ χολωσαμένα περ, ὅμως προσέφασεν ἀθάνα,
   Τίς σε τὸν ὀφθαλμὼς οὐκ ἔτ' ἀποισόμενον
Ὦ εὐηρείδα, χαλεπὴν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;
   Ἁ μὲν ἔφα. παιδὸς δ' ὄμματα νὺξ ἔβαλεν.
Ἑστάθη δ' ἄφθογγος. ἐκόλλασεν γὰρ ἀνίαι
   Γώνατα, καὶ φωνὰν ἔσχεν ἀμηχανία.
Ἁ νύμφα δ' ἐβόασε. τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας

Πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐστὶ φίλαι.
Ὄμματά μοι τοῦ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαστε
Εἶδες ἀθαναίας στήθεα καὶ λαγόνας·
Ἀλλ' οὐκ ἀέλιον πάλιν ὄψεαι. ὦ ἐμὲ δειλαί.
Ὦ ὄρος. ὦ ἑλικὼν οὐκ ἔτι μοι παριτέ.
Ἦ μεγάλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξαο, δόρκας ὀλέσσας
Καὶ πρόκας οὐ πολλὰς, φάεα παιδὸς ἔχεις.
Ἁ μὲν ἀμφοτέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα,
Μάτηρ μὲν γοερῶν οἶτον ἀηδονίδων
Ἆγε, βαρὺ κλαίοισα. θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν.
Καί μιν ἀθαναία πρὸς, τόδ' ἔλεξεν ἔπος.
Δῖα γύναι· μετὰ πάντα βαλεῦ πάλιν ὅσσα δι' ὀργὰν
Εἶπας. ἐγὼ δ' οὔτοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν.
Οὐ γὰρ ἀθαναίᾳ γλυκερὸν πέλει ὄμματα παίδων
Ἁρπάζειν. κρόνιοι δ' ὧδε λέγοντι νόμοι·
Ὅς κέ τιν' ἀθανάτων ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἕληται
Ἀθρήσῃ, μισθῶ τοῦτον ἰδεῖν μεγάλῳ·
Δῖα γύναι. τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὖθι γένοιτο
Ἔργον. ἐπεὶ μοιρᾶν ὧδ' ἐπένευσε λίνα,
Ἁνίκα τὸ πρῶτόν νιν ἐγείναο. νῦν δὲ κομίζευ
Ὦ εὐηρέδα τέλθος ὀφειλόμενον
Πόσσα μὲν ἁ καδμηὶς ἐσύστερον ἔμπυρα καύσει,
Πόσσα δ' ἀρισταῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι
Παῖδα τὸν ἁβατὰν ἀκταίονα τυφλὸν ἰδέσθαι.
Καὶ τῆνος μεγάλας σύνδρομος ἀρτέμιδος
Ἔσσεται. ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ὅ, τε δρόμος αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
Ῥυσεῦνται ξυναὶ τᾶμος ἑκαβολίαι,
Ὁππόταν οὐκ ἐθέλων περ ἴδῃ χαρίεντα λοετρὰ
Δαίμονος. ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες

Τοὐτάκι δειπνησεῦντι. τὸ δ' υἱέος ὀστέα μάτηρ
Δεξεῖται δρυμὼς πάντας ἐπερχομένα.
ὀλβίσταν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι,
Ἐξ ὀρέων ἀλαὸν παῖδ' ὑποδεξαμέναν.
Ὦ ἑτάρα. τῷ μή τι μινύρεο. τῷ δὲ γὰρ ἄλλα
Τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα.
Μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν ἀοίδιμον ἐσσομένοισιν,
Ἦ μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον.
Γνωσεῖται δ' ὄρνιθας ὃς αἴσιος, οἵ τε πέτονται
Ἤλιθα· καὶ ποίων οὐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.
Πολλὰ δὲ βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ κάδμῳ
Χρησεῖ, καὶ μεγάλοις ὕστερα λαβδακίδαις.
Δωσῶ καὶ μέγα βάκτρον, ὅ οἱ πόδας ἐς δέον ἀξεῖ,
Δωσῶ καὶ βιότου τέρμα πολυχρόνιον.
Καὶ μόνος εὖ τε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
Φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος ἀγεσίλᾳ.
Ὣς φαμένα κατένευσε. τὸ δ' ἐντελὲς ὦκ' ἐπινεύσῃ
Παλλάς. ἐπεὶ μώνᾳ ζεὺς τόγε θυγατέρων
Δῶκεν ἀθαναίᾳ, πατρῷα πάντα φέρεσθαι.
Λωτροχόοι, μάτηρ δ' οὔ τις ἔτικτε θεάν·
Ἀλλὰ διὸς κορυφά. κορυφὰ διὸς οὐκ ἐπινεύει
Θυγάτηρ.
Ἔρχετ' ἀθαναία νῦν ἀτρεκές. ἀλλὰ δέχεσθε
Τὰν θεὸν ὦ κῶραι τ' ὤργος ὅσαις μέλεται,
Σύν τ' εὐαγορείᾳ, σύν τ' εὔγμασι, σύν τ' ὀλολυγαῖς.
Χαῖρε θεά. κάδευ δ' ἄργεος ἰναχίου.
Χαῖρε καὶ ἐξελάοισα, καὶ ἐς πάλιν αὖτις ἐλάσσαις
Ἵππως. καὶ δαναῶν κλᾶρον ἅπαντα σάω.

ΟΣΣΑΙ λωτροχόοι.) Ἔν τινι ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ, ἔθος εἶχον αἱ ἀργεῖαι γυναῖκες λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς, καὶ τὸ διομήδους, καὶ ἄγειν ἐπὶ τὸν ἴναχον. κἀκεῖ ἀπολούειν. Φρυασσομένων.) Ποιὸν ἦχον ἀποτελουσῶν. Σουσθένιν.) Ὁρμᾶτε. Ἀπενίψατο πάχεις.) Ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. Γηγενέων.) Τῶν γιγάντων.

Ἐφοίβασεν.) Ἐκάθηρεν. Μὴ δ᾽ ἀλαβάστρως.) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἴσετε. Συρίγγων.) Τῶν χοινικίδων. Ἀλαβάστρως.) Τὰς μυροθήκας. Παρ᾽ εὐρώτα.) Ποταμὸς λακεδαιμονίας. Τοὶ λακεδαιμόνιοι.) Οἱ διόσκουροι. Ἐμπεράμους.) Ἐμπείρους. Λιτὰ λαβοῖσαι.) Ἀσκεύαστα, ἄμικτα. Ἄρσεν τι.) Ἤτοι καθαρόν, ἄμικτον.

Ἴλα.) Ἡ τῶν νυμφῶν φρατεία, καὶ ἄθροισις. Ἀκεστοριδᾶν.) Ἀκεστορίδαι φυλὴ ἐπίσημος ἐν ἄργει. Εὐμήδης ἐδίδαξε.) Ποτὲ τῶν ἡρακλειδῶν ἐλθόντων κατὰ τῶν ὀρεστιαδῶν, εὐμήδης ἱερεὺς τῆς ἀθηνᾶς ὑπενοήθη ὑπὸ τῶν ἀργείων, ὡς βουλόμενος προδοῦναι τὸ παλλάδιον τοῖς ἡρακλείδαις. φοβηθεὶς οὖν ὁ εὐμήδης ἔλαβε τὸ παλλάδιον. καὶ παρεγένετο εἰς ὄρος τὸ καλούμενον ἴφειον. Κρεῖον δ᾽ εἰς ὄρος.) Ὄρος ἄργους. Ἀπορρώγεσιν.) Ἐν πέτραις ἐρρηγμέναις. οὔνομα παλλατίδες.) Οὕτω γὰρ καλοῦνται ἀπὸ τῆς παλλάδος. Ἧς φυσάδειαν.) Φυσάδεια καὶ ἀμυμώνη θυγατέρες δαναοῦ. ὅθεν τὴν ὀνομασίαν ἔσχον αἱ κρῆναι. Νύμφαν μίαν.) Τὴν χαρικλὼ μητέρα τοῦ τειρεσίου. Εὖτ᾽ ἐπὶ θεσπιέων.) Θέσπεια, κορώνεια, ἀλίαρτος, πόλεις βοιωτίας. Κουραλίῳ.) Ποταμὸς βοιωτίας. Ἵππω ἐπὶ κράνα.) Οὕτω καλεῖται ἵππου κρήνη ἐν ἑλικῶνι. Περκάζων.) Μελαινόμενος ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν τριχῶν. Ὦ εὐηρείδα.) Εὐήρους υἱὸς ὁ τειρεσίας. Ἄλαστα.) Ἤτοι ἀνεπίληστα ὑπομείνας. Μετὰ πάντα βαλεῦ.) Τὸ ἑξῆς, μεταβαλεῦ. Πόσσα δ᾽ ἀρισταῖος.) Ἀκταίων υἱὸς αὐτονόης καὶ ἀρισταίου. οὗτος ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν ἐσπαράχθη διὰ τὸ τὴν ἄρτεμιν ἰδεῖν λουομένην. Τὸν ἀβατάν.) Τὸν ἡβητήν. Τουτάκι.) Τηνικαῦτα. Μενεῦντι.) Μενοῦσιν. Ἤλιθα.) Μάτην.

ΕἸΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Τῶ καλάθω κατιόντος ἐπιφθέγξασθε γυναῖκες.
Δάματερ, μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πολυμέδιμνε.
Τὸν κάλαθον κατιόντα χαμαὶ θασεῖσθε βέβαλοι
Μήδ' ἀπὸ τῶ τέγεος μήδ' ὑψόθεν αὐγάσσησθε.
Μὴ παῖς, μὴ δὲ γυνά, μήδ' ἃ κατεχεύατο χαίταν,
Μήδ' ὅκ' ἀφ' αὐαλέων στομάτων πτύωμες ἄπαστοι.
Ἕσπερος ἐκ νεφέων ἐσκέψατο πανίκα νεῖται.
Ἕσπερος, ὅς τε πιεῖν δαμάτερα μῶνος ἔπεισεν
Ἁρπαγίμας ὅτ' ἄπυστα μετέστιχεν ἴχνια κώρας.
Πότνια, πῶς σε δύναντο πόδες φέρεν ἔστ' ἐπὶ δυθμάς,
Ἔστ' ἐπὶ τὼς μέλανας, καὶ ὅπα τὰ χρύσεα μᾶλα;
Οὐ πίες, οὔτ' ἄρ' ἔδες τῆνον χρόνον, οὐδ' ἐλοέσσω.
Τρὶς μὲν δὴ διέβης ἀχελώιον ἀργυροδίναν,
Τοσσάκι δ' ἀενάων ποταμῶν ἐπέρασας ἕκαστον,
Τρὶς δ' ἐπὶ καλλιχόροιο χαμάδις καθίσσαο φρητὶ
Αὐσταλέα ἄποτός τε, καὶ οὐ φάγες, οὐδ' ἐλοέσσω.
Μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες, ἃ δάκρυον ἤγαγε δηοῖ,
Κάλλιον ὡς πολίεσσιν ἑαδότα τέθμια δῶκε.
Κάλλιον ὡς καλάμαν τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρᾶτα
Ἀσταχύων ἀπέκοψε, καὶ ἐν βόας ἧκε πατῆσαι,
Ἁνίκα τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχναν
Κάλλιον, ὡς ἵνα καί τις ὑπερβασίας ἀλέηται
ἰδέσθαι.
Οὔπω τὰν κνιδίαν ἔτι δώτιον ἱρὸν ἔναιον.
Τὶν δ' αὐτᾷ καλὸν ἄλσος ἐποιήσαντο πελασγοὶ
Δένδρεσιν ἀμφιλαφές· διά κεν μόλις ἦλθεν ὀϊστός.
Ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαι πτελέαι ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχναι,

Ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα. τὸ δ' ὥς ἀλέκτρινον ὕδωρ
Ἐξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε. θεὰ δ' ἐπεμαίνετο χώρῳ
Ὅσσον ἐλευσῖνι, τριόπῳ θ' ὅσον, ὁκκόσον ἔννᾳ.
Ἀλλ' ὅκα τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,
Τουτάκις ἁ χείρων ἐρυσίχθονος ἅψατο βωλά.
Σεύατ' ἔχων θεράποντας ἐείκοσι πάντας ἐν ἀκμᾷ,
Πάντας δ' ἀνδρογίγαντας ὅλαν πόλιν ἀρκιοι ἆραι.
Ἀμφότερον πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας.
Ἐς δὲ τὸ τᾶς δάματρος ἀναιδέες ἔδραμον ἄλσος.
Ἦς δέ τις αἴγειρος μέγα δένδρεον αἰθέρι κῦρον.
Τῷ δ' ἔπι ταὶ νύμφαι ποτὶ τ' ὤνδιον ἑψιόωντο.
Ἁ πρᾶτα πλαγεῖσα, κακὸν μέλος ἴαχεν ἄλλαις.
Ἤσθετο δαμάτηρ ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεῖ,
Εἶπε δὲ χωσαμένα. τίς μοι καλὰ δένδρεα κόπτει;
Αὐτίκα νικίππῃ τάν οἱ πόλις ἀρήτειραν
Δαμοσίαν ἔστασαν, ἐείσατο. γέντο δὲ χειρὶ
Στέμματα καὶ μάκωνα, κατωμαδίαν δ' ἔχε κλαΐδα.
Φᾶ δὲ παραψύχοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα φῶτα·
Τέκνον, ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις,
τέκνον ἐλίννυσον, τέκνον πολύθεστε τοκεῦσι,
Παύεο, καὶ θεράποντας ἀπότρεπε. μή τι χαλεφθῇ
Πότνια δαμάτηρ, τᾶς ἱερὸν ἐκκεραΐζεις.
Τὰν δ' ἄρ' ὑποβλέψας χαλεπώτερον, ἠὲ κυναγὸν
Ὤρεσιν ἐν τμαρίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λέαινα
Ὠμοτόκος, τᾶς φαντὶ πέλειν βλοσυρώτατον ὄμμα,
Χάζευ ἔφα, μή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χροῒ πάξω.
Ταῦτα δ' ἐμὸν θησεῖ στεγανὸν δόμον, ᾧ ἔνι δαῖτας
Αἰὲν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἅδαν θυμαρέας ἀξῶ.
Εἶπεν ὁ παῖς. νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο φωνάν.

Δαμάτηρ δ' ἄφατόν τι κοτέσατο. γείνατο δ' αὖθις
Ἴθματα μὲν χέρσῳ, κεφαλὰ δέ οἱ ἅψατ' ὀλύμπῳ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἡμιθνῆτες ἐπεὶ τὰν πότνιαν εἶδον
Ἐξαπίνης ἀπόρουσαν, ἐνὶ δρυσὶ χαλκὸν ἀφέντες·
Ἁ δ' ἄλλους μὲν ἔασεν. ἀναγκαίᾳ γὰρ ἕποντο
Δεσποτικαὶ ὑπὸ χεῖρα. βαρὺν δ' ἀπαμείψατ' ἄνακτα.
Ναὶ ναί, τεύχεο δῶμα κύον κύον, ᾧ ἔνι δαῖτας
Ποιησεῖς. θαμιναὶ γὰρ ἐς ὕστερον εἰλαπίναι τοι.
Ἁ μὲν τόσσ' εἰποῖσ', ἐρυσίχθονι τεῦχε πονηρά.
Αὐτίκα οἱ χαλεπόν τε καὶ ἄγριον ἔμβαλε λιμόν,
Αἴθωνα, κρατερόν. μεγάλᾳ δ' ἐστρεύγετο νούσῳ.
Σχέτλιος ὅσσα πάσαιτο, τόσων ἔχεν ἵμερος αὖτις.
Εἴκατι δαῖτα πένοντο. δυώδεκα δ' οἶνον ἄφυσσον.
Τόσσα διώνυσον γάρ, ἃ καὶ δάματρα χαλέπτει.
Καὶ γὰρ τᾷ δάματρι συνωργίσθη διόνυσος.
Οὔ τέ μιν εἰς ἐράνως οὔτε ξυνδείπνια πέμπον
Αἰδόμενοι γονέες. προχανὰ δ' εὑρίσκετο πᾶσα.
Ἦνθον ἰτωνιάδος μιν ἀθαναίας ἐπ' ἄεθλα
Ὀρμενίδαι καλέοντες. ἀφ' ὦν ἠρνήσατο μάτηρ·
Οὐκ ἔνδοι. χθιζὸς γὰρ ἐπὶ κραννῶνα βέβηκε
Τέλθος ἀπαιτήσων ἑκατὸν βόας. ἦνθε πολυξὼ
Μάτηρ ἀκτορίωνος, ἐπεὶ γάμον ἄρτυε παιδί,
Ἀμφότερον τριόπαν τε καὶ υἱέα κικλήσκουσα.
Τὰν δὲ γυνὰ βαρύθυμος ἀμείβετο δακρυχέουσα.
Νεῖταί τοι τριόπας· ἐρυσίχθονα δ' ἤλασε κάπρος
Πίνδον ἀν' εὐάγκειαν. ὁ δ' ἐννέα φάεα κεῖται.
Δειλαία φιλότεκνε, τί δ' οὐκ ἐψεύσαο μᾶτερ,
Δαίνυεν εἰλαπίνας τις; ἐν ἀλλοτρίοις ἐρυσίχθων.
Ἄγετό τις νύμφαν, ἐρυσίχθονα δίσκος ἔτυψεν·

Ἢ ἔτες ἐξ ἵππων. ἢ ἐν ὄθρυϊ ποίμνι ἀριθμεῖ.
Ἐνδόμυχος δ' ἤπειτα πανήμερος εἰλαπιναστὰς,
Ἤσθιε μυρία πάντα. κακὰ δ' ἐξάλλετο γαστὴρ
Αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι. τὰ δ' ἐς βυθὸν οἷα θαλάσσης
Ἀλεμάτως ἀχάριστα κατέρρεεν εἴδατα πάντα.
ὡς δὲ μίμαντι χιὼν, ὡς ἀελίῳ ἐνὶ πλάγγων,
Καὶ τούτων ἔτι μεῖζον ἐτάκετο. μέσφ' ἐπὶ νευρὰς
Δειλαίῳ ἶνές τε καὶ ὀστέα μοῦνον ἔλιφθεν.
Κλαῖε μὲν ἁ μάτηρ. βαρὺ δ' ἔστενον αἱ δύ' ἀδελφαί.
Χ' ὡ μαστὸς τὸν ἔπινε, καὶ αἱ δέκα πολλάκι δῶλαι.
Καὶ δ' αὐτὸς Τριόπας πολιαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔβαλλε,
Τοῖα τὸν οὐκ ἀΐοντα ποσειδάωνα καλιστρέων·
Ψευδοπάτωρ, ἴδε τόνδε τεοῦ τρίτον, εἴπερ ἐγὼ μὲν
Σεῦ τε καὶ αἰολίδος κανάκης γένος. αὐτὰρ ἐμεῖο
Τοῦτο τὸ δείλαιον γένετο βρέφος. αἴθε γὰρ αὐτὸν
Βλητὸν ὑπ' ἀπόλλωνος ἐμαὶ χέρες ἐκτερέϊξαν.
Νῦν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.
Ἤ οἱ ἀπόστασον χαλεπὰν νόσον, ἠέ μιν αὐτὸς
Βόσκε λαβών. ἁμαὶ γὰρ ἀπειρήκαντι τράπεζαι.
Χῆραι μὲν μάνδραι. κενεαὶ δέ μοι αὔλιες ἤδη
Τετραπόδων. ἤδη γὰρ ἀπαρνήσαντο μάγειροι.
Ἀλλὰ καὶ οὐρῆας μεγάλαν ὑπέλυσαν ἀμαξᾶν.
Καὶ τὰν βῶν ἔφαγε τὰν ἑστίᾳ ἔτρεφε μάτηρ·
Καὶ τὸν ἀεθλοφόρον καὶ τὸν πολεμήιον ἵππον,
Καὶ τὰν αἴλουρον τὰν ἔτρεμε θηρία μικκά.
Μέσφ' ὅτε μὲν Τριόπαο δόμοις ἔνι χρήματα κεῖτο
Μῶνοι ἄρ οἰκεῖοι θάλαμοι κακὸν ἠπίσταντο.
Ἀλλ' ὅτε τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεξήρανον ὀδόντες,
Καὶ τότ' ὁ τῶ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο,

Αἰτίζων ἀκόλους τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός.
Δάματερ, μὴ πῶς ἐμὶν φίλος ὅς τοι ἀπεχθής,
Εἴη, μὴ δ' ὁμότοιχος· ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί.
Εἴπατε παρθενικαὶ καὶ ἐπιφθέγξασθε τεκοῦσαι,
Δάματερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πουλυμέδιμνε.
Χ' ὥσαι τὸν κάλαθον λευκότριχες ἵπποι ἄγοντι
Τέσσαρες, ὡς ἁμῖν μεγάλα θεὸς εὐρυάνασσα,
Λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος, καὶ χεῖμα φέροισα,
Ἥξει καὶ φθινόπωρον, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλαξεῖ.
Ὡς δ' ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμπυκες ἄστυ πατεῦμες,
Ὡς πόδας ὡς κεφαλὰς παναπηρέας ἕξομες αἰεί.
Ὡς αἱ λικνοφόροι χρυσῶ πλέα λίκνα φέροντι,
Ὥς ἄμμες τὸν χρυσὸν ἀφειδέα πασαίμεσθα,
Μέσφα τὰ τᾶς πόλιος πρυτανήϊα τὰς ἀτελέστως,
Τὰς δὲ τελεσφορίας, ποτὶ τὰν θεὼ ἄχρις ὁμαρτεῖν
Αἵτινες ἑξήκοντα κατώτεραι αἵ τε βαρεῖαι.
Χ' ἅ τις ἐλειθυίᾳ τείνει χέρα. χ' ἅ τις ἐν ἄλγει.
Ὥς ἅλις ὡς αὐτὰν ἱκανὸν γόνυ. ταῖσι δὲ Δηὼ
ωσεῖ πάντ' ἐπίμεστα. καὶ ὡς ποτὶ ναὸν ἵκωνται.
αῖρε θεά. καὶ τάνδε σάω πόλιν, ἔν θ' ὁμονοίᾳ,
ν τ' εὐημερίᾳ. φέρε δ' ἀγρόθι νόστιμα πάντα.
έρβε βόας. φέρβε μᾶλα. φέρβε στάχυν. οἶσε θερισμόν.
έρβε καὶ εἰράναν, ἵν' ὃς ἄροσε, κεῖνος ἀμάσει.
λαθί μοι τρίλλιστε μέγα κρείουσα θεάων.

Σ ΤΩΝ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕ-
καλλιμάχου ὕμνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΟΣ.

Τοῦ καλάθω κατιόντος.) ὁ φιλάδελφος πτολεμαῖος, κατὰ μίμησιν τῶν ἀθηνῶν, ἔθη τινὰ ἵδρυσεν ἐν ἀλεξανδρείᾳ. ἐν οἷς καὶ τὴν τοῦ καλάθου πρόοδον. ἔθος γὰρ ἦν ἐν ἀθήναις, ἐν ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ, ἐπὶ ὀχήματος φέρεσθαι κάλαθον εἰς τιμὴν τῆς δήμητρος.

Εἰς τ' ἐπὶ μέλανας.) τοὺς αἰθίοπας. οὔπω τὰν κνιδίαν.) χώρα θεσσαλίας. ὥς τ' ἀλέκτειρον ὕδωρ.) διαυγές. παρὰ τὸ ἤλεκτρον. Ἐξ ἀμαρᾶν.) ὅμηρος. ἀμάρης ἐξ ἔχματα βαλών. εἰσὶ δὲ αἱ ὑδρορρόαι. ὅσσον ἐλευσῖνι.) Ἐλευσὶν, καὶ ἔννα δῆμοι ἀττικῆς. ποτὶ τ' ἔνδιον.) περὶ τὸ μεσημβρινὸν, ἔπαιζον. Εἴσατο.) ὡμοιώθη. Ἔχε κλαῖδα.) τὴν κλεῖν ὡς ἱέρεια. Ἀνειμένα.) ἀνακείμενα. πολύθεστε.) πολυπόθητε. προχανά.) πρόφασις.

Ἦνθον ἰτωνιάδος.) ἴτων πόλις θεσσαλίας, ἔνθα τιμᾶται ἀθηνᾶ. γένος δὲ ἐπίσημον οἱ ὀρμενίδαι. Ἐπὶ κραννῶνα βέβηκε.) πόλις θεσσαλίας. Ἦνθε πολυξώ.) ἐπίσημος αὕτη. Καὶ νέα.) τὸν ἐρυσίχθονα. Νεῖταί τοι τριόπας.) ἔρχεται. Δαίνυεν εἰλαπίνας.) εἰ ἑστιᾶν φίλους ἦν τις, ἐζητεῖτο δ' ἐρυσίχθων, ἔλεγεν ἡ μήτηρ ἐν ἀλλοτρίοις οἰκήμασιν εἶναι. Κακὰ δ' ἐξαίνετο.) ηὐξάνετο ἐπὶ τὸ ἐσθίειν. Ἀλεμάτως.) ματαίως. Πλάγγων.) ἡ κήρινος νύμφη. Χ' ὡ μαζὸς τὸν ἔπινε.) καὶ ὁ μαζὸς ὃν ἔπινεν ἦν ἡ τροφός. Αἰολίδος κανάκης γένος.) ἡ κανάκη μήτηρ τριόπα, θυγάτηρ αἰόλου. Τὰν ἑστίᾳ ἔτρεφε.) ὃν τινα τῇ ἑστίᾳ ἔτρεφ ἡ αὐτοῦ μήτηρ. Καὶ τὰν αἴλουρον.) τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμεν κάττον. Θηρία μικκά.) οἱ μύες. Ἀνεξήραινον.) ἔρημον ἐποίο Ἀκόλους.) ἄρτους. Λευκόν.) λαμπρόν. Πανατηρίας.) ἀβ βεῖς. Ὡς αἱ λικνοφόροι χρυσῶ.) ἡ χρυσῶ πεπληρωμένα, ἢ περικεχρυσωμένα αὐτὰ δι' εὐπρέπειαν. Πρυτανήια τὰς ἀτε στως.) τὰς μὲν ἀμυήτους κελεύω μέχρι τοῦ πρυτανεί νέσθαι. αἵτινες δὲ εἰσιν ἑξήκοντα ἐνιαυτῶν ἢ καὶ πλ κελεύω κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκολουθῆσαι τῷ καλάθω Ταῖς ἐλθούσαις καὶ ταῖς μὴ ἐλθούσαις ἴσον με

CALLIMACHI CYRENAEI IN Dianā Hymnus, Francisco Florido Sabino interprete.

DIanam (neque enim decet hanc transire canētes)
Dicamus, studiosam arcus, cædísque ferinæ,
Multiplicísque chori, & uersantem in montibus altis,
Hinc orsi, patrijs ut nata puella prehensis
Poplitibus, magnum sic est affata Tonantem.
Virgineum decus æternùm da posse tueri,
Nomina multa Pater da, ne mihi certet Apollo.
Spicula præterea concede, arcúmque. pharetram
Non peto, non magnos arcus: mihi nanque sagittas
Cyclopes facient quamprimum, arcúmque sequentem:
Sed lucem ferre, & genibus succingere uestem
Pulchram, prompta feras ut agrestes perdere posim.
Da teneras sexaginta Oceanitidas, omnes
Nonum annum natas simul, incinctasque puellas.
Viginti Cressas nymphas mihi trade ministras,
Quæ mihi cum lyncas, cum ceruos figere mittam
Velocesque canes curent, pictósque cothurnos.
Da montes cunctos, atque urbem his adijce, quam tu
Cunque uoles: neque enim aßiduè uersabor in urbe,
Montibus insistens. tunc inuisam oppida tantum,
Quum pariens acres mulier uexata dolores
Senserit, auxiliúmque petet: quando hoc mihi fatis
Concessum ut grauidis Lucina uocantibus adsim.
Nam mea nec pariens, uteri neque pondera gestans
Indoluit, nul[illegible] sempérque enixa dolore est.
[illegible] ...m tractare puella

Cum uellet,frustráque manus tendisset inanes,
Cessauit tandem.at ridens pater,annuit olli,
Demulcénsque inquit:Quoniam mihi talia diuæ
Editis,accensæ zelum Iunonis & iras
Non aßis facimus:referes,quæcunque puella
Poscis,& à facili capies maiora parente.
Ter turrita,decémque tibi tradam oppida,quæ nec
Sacra deis alijs præter te,néue deabus
Perficient,& Diana dicentur ab una.
Multas præterea tibi designaueris urbes,
Aut pelagi medio,aut amplæ telluris:ubique
Vt tibi cum lucis aræ sint:ipsáque custos
Portubus & triuijs bene sis nota.hæcce locutus,
Annuit.illa patris nutu firmata,profecta est
Cretensem ad Leucum,cui densæ in uertice syluæ:
Hinc petit Oceanũ,& Nymphas capit inde frequẽtes,
Nonum annum natas,simul incinctasque puellas.
Cæratus exultat fluuius:Tethys quoque natas
Dianæ charas gaudet tribuisse ministras.
Mox duros Cyclopas adit,quos insula habebat
Quã Liparã appellant(Lipara hæc nũc fertur,at olim
Dicta Meligunis)Vulcani incude rotantes
Candentẽ massam,atq; urgentes magnũ opus,ex quo
Neptuni fortes possent potare quadrigæ:
Nymphæ autem timuere,ingentia monstra uidentes
Ossæis æquanda iugis:quîs lumina cunctis
Toruis ardebant nimirum è frontibus,instar
Quadruplicis clypei:strepitú[illegible]e incude [illegible]sus
Terruit insuetas,emissáque [illegible]

Follibus, unde imis tota intonat Aetna
Trinacria & Sicanûm ſedes, uicináqu.
Italiæ, ac magno Cyrnus tremefacta frag.
At poſtquam in uacuas elatus malleus auras
Percuſsit ſtridens in curua forcipe ferrum,
Perque uices connixi id pulſauere Cyclopes,
Tum neque eos Nymphæ contrà ſpectare, neque altum
Auribus attonitæ ualuerunt ferre boatum.
Nec mirum, ſi maiores ætate puellæ
Diuorum haud gaudent tales uidiſſe miniſtros:
Sic quum parua infans matri parêre recuſat,
In gnatam uocat hæc magno clamore Cyclopas,
Argen, uel Steropen. tunc è penetralibus unus
Exit Mercurius, carbonibus oblitus atris,
Qui paruam ſubitò perterreat: illa parentis
In gremium fugiens, palmis ſua lumina texit.
Tertius at tibi uix ô Diua acceſſerat annus,
Quum Latona ulnis te geſtans mater, adiuit
Vulcanum, ut caperes pro pulchris munera ocellis.
Tu tamen horrendi reſidens in poplite Brontæ,
Hirſuto duras capiensque è pectore ſetas,
Velliſti, ut pars nunc reſtet quoque glabra, neque ultra
Illas producat: ueluti damnoſa capillos,
Quum caput eſt aggreſſa hominis, populatur alopex.
Sumptis inde animis, ſacro ſic ore locuta es:
Arcum Cyclopes mihi iam properate, pharetram
Ex humero nobis quæ pendeat, atque ſagittas:
Latona quoniam ſum creta, ut Phœbus Apollo.
Quod ſi parua meos arcus fera ſenſerit, aut ſi

,Cyclopibus esca feretur.
exactum est,armatáque Diua
...t catulos uersa es,Panósque Lycei
Arcadicum limen,qui lyncem in frusta secabat
Mænaliam, canibus fœtis alimenta daturus.
Distinctíque canes albo duo dantur ab illo,
Trésque tibi auripetæ:uarius tantum unus.eorum
Tergora si sæui cepisset quisque leonis,
In stabulum uiuum traheret.septem Arcades istis
Adduntur,cursu uentos qui uincere possent:
Hinnuleos ut eis caperes,leporémque fugacem,
Histricis aut cerui lustrum monstrantibus,atque
Cognita capreoli uestigia quærere doctis.
Hinc digressa(canes aderant tibi)repperis alto
Parrhasij in montis tumulo salientia paßim
Agmina ceruarum(gratum tibi)quæ prope ripas
Nigros uoluentis lapides pascuntur Anauri,
Tauris maiores:fulgebat cornibus aurum.
Quas adeò aßpiciens,hæc tecum corde uolutas:
Conueniens nobis,si prima hæc præda feratur.
Harum(quinque aderant)magna leuitate potita es
Quattuor absque canum cursu,ut ueherereris ab illis:
At quintam,fluuij Celadontis summa petentem
(Sic uoluit Iuno,ut postremis Herculis acta
Frondibus ornaret)Carneus suscipit ingens.
Interimens Tityum uirgo,sunt aurea zona,
Aureáque arma tibi:currus perfectus & auro est:
Aurea sunt,ceruas queis frenas Diua,lupata.
Sed quónam primum te corneus abstulit axis?

Aemum in Threïcium, de celso uertice cuius
Horrifer inspirat Boreas mala frigora nudis.
Vnde tibi fax est concessa? unde ignis? Olympus
Mysus utrunque dedit: cui perpetuum iniicis ignem,
Decidit excelsi qualis de fulmine patris.
Flexus sæpe tibi est argenteus arcus: & ulmum
Prima sagitta petit, quercum altera, tertia agrestis
Terga feræ, quartam emissam non accipit arbor:
Vrbem nanque illa euertis, quæ perdita: quique
Externum ac ciuem nullo discrimine uexant.
Heu miseri, qui te iratam sensere Diana.
Horum armenta lues rapit, inde pruina labores:
Cum senibus pereunt nati, muliebria necnon
Agmina seu percussa cadunt, seu dum fuga quasdam
Exercet, pariunt, nil rectum ut constet in illis.
Iam quos iucundo aspexisti, & sidere amico,
Terra ferax his est: augentur semper eisdem
Armenta, accrescunt & opes, neque tetra sepulchra
Vnquam adeunt, nisi quum domat illos tarda senectus.
Non genus absumit discordia, dissipat ædes
Quæ stabiles semper, cum mensa frequentius una
Pacatas inter se habeat socrúmque nurúmque.
Proinde mihi charus sit, quem tu Diua fouebis:
Isque utinam (Regina) forem: mihi carmina semper
Suppeterent, queis te canerem, matrísque Hymenæos,
Et Phœbum fratrem, in primis tua præmia laudum:
Vt te ornent arcúsque, canésque, ut currus, ad ampla
Qui te conspicuam summi fert tecta Tonantis.
Tum te in uestibulis diuûm turba excipit: arma

Tum tua deſumit Cyllenius: hinc & Apollo
Ante feras capiebat (adhuc non aſtra tenebat
Strennuus Alcides) ſed talia munera Phœbus
Liquerat. indefeſſus enim Tirynthius heros
Ante fores ſtabat, ſi præda qualibet aucta
Pingue deis epulum ferres. riſere ſed illi
Cuncti adeò: ante alios riſit Saturnia, quando
E curru ingentem taurum, uel tolleret aprum,
Poſtremis pedibúſque trementia tergora capri.
Alloquitur mox uerſutis ſic te dea uerbis:
Sæuas ſterne feras, miſeris mortalibus ut ſis
Qualis ego: ac lepores, capreas quoque per iuga paſci
Alta ſine: ecquid enim capreæ meruere, lepúſque?
Culta ſues uaſtant, plantíſque uirentibus obſunt
Humano generi tauri, tu percute cuncta hæc.
Dixit, deinde feram circunſtetit, uſque laborans.
Redditus Oetheo nam quanuis uertice diuus,
Tanta erat ingluuie, quanta, quum ſcinderet aruum,
Occurrit Dryopum ductori Thiodamanti.
Aſt Amniſiades ceruas temone ſolutas,
Depaſcique docent ſub eo, ſectúmque triphyllum
E prato magnæ portant Iunonis eodem,
Carpere quod memorantur equi Iouis alta tenentis:
Auratóſque lacus lymphis felicibus implent,
Gratior ut ceruis potus ſitientibus extet.
Tu patris interea ſubiens tecta ampla, uocaris
Omnibus à diuis, ad Phœbum at proxima flectis.
Quando erit ut nymphæ dominam te diua coronent,
Fundit ubi Inopus liquidas Aegyptius undas,
Seu Pitanen iuxta (Pitane & tua) ſeu propè Limnas,

Seu prope Alas Araphenidas, sedisti ubi quondam
Ex Scythia fugiens taurorum immitia sacra.
Nulla meæ tunc arua boues proscindere tentent,
Præsertim si ductet eas alienus arator:
Languentes quoniam, demißáque colla ferentes
Reddentur stabulis, uel si Stymphalides essent,
Nono anno terram uertentes: egregiæ, inquam,
Effodere altè agrum: choream quia Delius illam
Non transit, sed sistit equos, currúmque nitentem,
Vt prospectet eam. & lucem sic prorogat almam.
Insula quæ potior, qui mons tibi gratior, & qui
Arridet portus magis, atque urbs quæ tibi nympha
Ante alias placeat, tibi quænam heroïdes adsint,
Dic dea tu nobis, alios eadem ipse docebo.
Insula grata tibi Doliche est, urbs Perga probatur,
Et cum Taygeto Euripi secessus amœni.
Nanque unam è nymphis Gortynida dilexisti,
Infestam ceruis Britomartin, cuius amore
Accensus Minos, errauit per iuga Cretæ:
Sed nunc horrida eam quercus, nunc ulua palustris
Texit. at ille nouem per menses cuncta petiuit,
Aspera quæ loca sunt, quæ imperuia: nec tamen idem
Vnquam cessaßet, nisi se hæc misisset in æquor,
Capta, iugo è montis, piscantum retibus inde
Implicita, ut sic salua foret: quæ causa Cydones
Impulit, ut nympham Dictynam nomine ferrent,
Dictæum & montem, struerentque altaria queis nunc
Reddunt sacra, recens sertum illa luce parantes
Pinu, aut lentisco: nam myrtum odêre prophanam.

Quando etenim ramus tunicæ fugientis adhæsit
Myrteus, idcirco myrtus non chara Dianæ *est.*
Te *quoque* Diua *ferens lucem cognomen eadem*
Deductum *à nympha,* Cretes *sumpsisse loquuntur.*
Cyrenem *huic adiunxisti, cui munera donas*
Ipsa, canes binos, uenatu insigniter aptos,
Queis Peliæ *ad tumulum uictrix erat illa futura.*
Quin flauam Cephali *uxorem mox* Deïonidæ
In numerum adsciscis. necnon (si uera fatentur)
Non secus atque oculos pulchram Anticléan *amasti:*
Ferre sagittiferas namque hæ sueuere pharetras
Primæ, arcúsque leues, exertáque dextra gerentes
Brachia, nudatis in bella ruisse papillis.
Post has Arcaside Iasio *prognatam* Atalantam
Dum spectas, recipis pernicem, aprísque molestam.
Hæcque canes agitare, & spicula mittere docta est:
Inde tuum Calydon *quicunque inuaserat aprum,*
Laudibus ornauit meritam, palmáque, feræq;
Dentibus insignem Arcadiæ *mox reddidit illam:*
Quam neque crediderim Hylæum, Rhæcúmq; *furentẽ*
Sub terra positos hostes damnare sagittas
Mittentem; arguerent quoniam fixa ilia falsos,
Horum Mænalius *quum fluxit sanguine uertex.*
Vrbibus ac domibus multis dea cognita salue,
Cognita Mileto, *securus qua duce* Neleus
Fecit iter, claras quum classe reliquit Athenas.
Chesias, Imbrasie, *solio quæ prima refulges,*
Cui propriæ nauis clauum olim maior Atrides
In templo affixit, uentos ut soluere uelles,

Graiæ

Graiæ cum puppes Troiana adlittora curſum
Dirigerent Helenæ accenſæ Rhamnuſidos ira.
Cui Prœtus poſuit duo templa, Puertia quorum
Altera habet, ſiquidem errantes per deuia, firmas
Virgineas turbas: ſtant Luſis altera. nam tu
Reddere manſuetas ſolita es Dea caſta puellas.
Sic & Amazonides, belli ſtudioſa caterua,
Curua Epheſi poſuere tibi prope littora ſignum
Fagineo in trunco: tunc ſacris præfuit Hippo.
Vpi aliæ tibi: nam cunctæ ſaliere libenter,
Armatæ primum clypeis, latam inde per orbem
Pandentes choream. poſthæc & fiſtula nodis
Diſparibus compacta, ſonans uocem edidit unam:
Nondum etenim hinnulei terebrauerat oſſa, monente
Pallade, nec cerui quiſquam. uox aduolat autem
Sardias, atque ſimul Berecynthia p[illegible]ua: cúmque
Saltarent, ſtrepitum pedibus pharetri[illegible]e ciebant.
Dein ſtatuam circa fundata eſt maxima moles,
Lutea cui ſimilem non unquam Aurora uidebit,
Tot pollens opibus, poſt ſe ut Pythona relinquat.
Hanc tamen inſanus quondam eſt popularier auſus
Lygdamis, innumeris comitatus Cimmeriorum
Lactiphagum turmis equitum, quos miſerat omnes
Boſporus, Inachiæ dictus de nomine uaccæ.
Ah rex infelix, quantum deliquerat: ipſe
Non erat in Scythiam rediturus: nullus eorum
Denique, qui curru preſsiſſent prata Cayſtri.
Semper enim ſuſpenſa Epheſi tua tela uidentur.
Salue Munichie, portu præfecta Pheræa.

Dianam ac ne quis contemnat, dicitur Oeneus
Illam aspernatus certamina dura subisse.
Nullus ei iaculo certet, celeriue sagitta:
Constitit Atridæ non paruo audacia. nullus
Spondeat innuptam diuam sibi: cuius & Otus,
Cuius & Oarion *connubia dura petiuit.*
Neu choreas fugiat solennes: scilicet Hippo
Non præter lachrimas has auersata recessit.
Salue diua potens, nostræque ades optima Musæ.

FINE

ΕΙ'Σ ΚΑΛΛΙ'ΜΑΧΟΝ.

ΙΧΝΙΑ μαστεύων, ἐρυθμίσατο σῶμα πέλωρον
Γαίσοφος ἡρακλέους πρίν ποτε πυθαγόρης.
Δοῦρας ἀλεξάνδρου ...τῦς εὐθὺ πίονι νηῷ
Δηρὸν ἔλω... ς μνημόσυνον παλάμης.
Καί σεο δ' ... λέοντος ὄνυξ, τόδε καλλίμαχ' ἥρως
Λεῖψα... , σύνμετρον λαμπρὸν ἔδειξε νόον.
Ὃς γόνιμον, σοφίην πιστούμενον, ἔστασε τέχνην·
Ἀέναον φωνὴν, ἔνθεον ἁρμονίην.
Ὀκτάκις εἰ δ' ἑκατὸν στίχα βίβλων ὤλεσεν αἰὼν
Ἀργαλέος· βαιὸν ξοὺς τόδ' ἔνδυσε μέλος
Ἀρχέτυπον πλέθειν, θεῖον γένος ἤν τις ἀείδῃ,
Μορφῆς ὡς πλάσσαις κυάνεον βλέφαρον.
Μήποτε δ' ἐξάρχοιτος ἔοι σπάνις ὑμνοπόλοισι
Μολπῆς, χαλκογράφων ξυνὸν ἔθηκε τέχνη.

ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.